

Kyrkjebladet

Kyrkjeblad for Gloppe nr. 5 oktober 2023 Årgang 53

*På tur med
folkehøgskulen*

NYE SOKNERÅD

SUPERTYSDAG
OG 4-ÅRSBOK

Konfirmantjubileum

**NY FESTSAL
I SANDANE
KYRKJE**

Elisabeth Aa Hovstad
Min salme

Kyrkjeblad for Gloppen

www.gloppen.kyrkja.no

Utgjeve av sokneråda i Breim, Gloppen og Hyen. Kjem ut minst 6 gongar i året på Sandane. Betaling etter ønske.

Bankkonto: 3710.15.85388

VIPPS: 554210

Redaksjon

Tore Myklebust

456 01 260

tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no

Vidar Bjotveit

958 80 030

vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no

Anders Rinde

99720238

anders.rinde@gmail.com

Ingebjørg Isane Fure

966 18 048

ingebjorg.fure@gloppen.kyrkja.no

Harald Aske, Gloppen sokn

970 24 915

harald.aske@enivest.net

Gunn Hole, Gloppen sokn

454 23 728

gunn.sol@gmail.com

Arvid Jordanger, Breim sokn

976 09 633

arv-jor@online.no

Kurt Djupvik, Hyen sokn

90206828

djupvik.kurt@gmail.com

Distribusjonsansvarleg

Harald Aske

970 24 915

harald.aske@enivest.net

Korrektur

Rønnaug Ryssdal

950 72 392

ryssd@online.no

Grafisk design

Innholdspartner AS ved Bjørnar Aske

901 37 252

bjornar.aske@innholdspartner.no

Trykk

Printfarm, Øvre Årdal

Framsidefoto

Dronebilde av Nordfjord folkehøgskule.

Foto: Edvin-A. Hugvik

5/23

Les om utdeling av fireårsbok
i Sandane kyrkje på side 20.

INNHOLD

FOR TANKE OG TRU

- 04 Andakt ved Eivind Nilsen
- 30 Diakonisider
- 36 Min salme
- 37 Spaltisten

DETTE VAR VI MED PÅ

- 05 Ny festsal i Sandane kyrkje
- 10 På fottur med folkehøgskulen
- 18 Konfirmantjubileum
- 20 Utdeling av 4-årsbok i Sandane kyrkje
- 22 Supertysdag

LITT AV KVART

- 12 Bokmelding ved Britt Randi Heggheim
- 14 Bokmelding ved Harald Aske
- 16 Barnesider
- 26 Nye sokneråd
- 35 Friske fråspark

ENGASJEMENT

I bladet du har i hendene, får du fleire glimt frå breitt engasjementet som rører seg i Kyrkja i Gloppen. Nærare 100 små og store var nyleg samla til Supertysdag i Sandane kyrkje, i regi av Barnegospel og Småbarnstreff, der både tilsette og frivillige la til rette for ein triveleg ettermiddag for heile familiene. Kva er vel flottare enn full festsal med barnelatter og «søg» no når ombygginga av kyrkjelydsdelen av Sandane kyrkje er ferdig. Også ved ombygginga er det verdt å trekke fram solid og imponerande innsats frå frivillige, i tillegg til innleidre fagfolk. Les meir om innsatsen og resultatet i bladet!

I dette nummeret kan du også lese korte presentasjonar av dei nye soknerådsmedlemene i alle tre sokna. Det er flott å få små innblikk i kva dei ønsker å bidra med i kyrkjelydsarbeidet. Sokneråda er eit svært viktig organ i lokalkyrkja, som i løpet av fireårsperioden legg ned eit stort tal dugnadstimar for å bygge kyrkjelydsarbeidet vidare. Saman er vi (sokneråd, andre frivillige og tilsette) med og verkeleggjer visjonen til Den norske kyrkja: Meir himmel på jorda. Velkomne til nye soknerådsmedlemer! Og hjarteleg takk for innsatsen til dykk som no går ut av sokneråda. Dei som har sete i sokneråda dei siste fire åra, møtte nye utfordringar gjennom pandemien som ikkje var enkle, men som vart handterte så godt som mogleg. Heldigvis har også dei avtrappande sokneråda fått vore delaktige i kyrkjelydsarbeidet i «normale tider» igjen, og har gjort eit flott arbeid!

I skrivande stund er det bestilt stor marsipankake til feiring av den nye festsalen i Sandane kyrkje under kyrkjekaffien etter gudsteneste 8. oktober. På kaka skal det stå «Rom for alle –

bruk for alle». I kyrkjene våre er det rom for deg, og vi ønsker gjerne å få med endå fleire i oppgåver den en-

Ingebjørg Isane Fure

kelte kan trivast med, i det omfang ein har tid og krefter til. Det er meiningsfullt å gjere noko for andre, og å engasjere seg i arbeid med ein himmel over livet! Sjå diktet og akvarellen på baksida av bladet.

Dette har ein raud tråd til den internasjonale Verdsdagen for psykisk helse. Temaet for den norske kampanjen i år er «Vi treng å høyre til. #lagplass». I Gloppen blir dette markert under landsbylaurdag 21. oktober, der Psykisk helse i kommunen saman med ei god breidde av lag og organisasjonar, inkludert Kyrkja i Gloppen, skipar til eit arrangement med rom for alle. Vi treng dei gode romma der vi kan høyre til, heilt frå fellesarrangement på kommunalt nivå, ned til dei gode kaffistundene med prat. Kanskje kjenner vi alle nokon vi kan invitere med til romma med fellesskap; i heimen, i kyrkja, i organisjonar og på andre arenaar.

Til slutt kan det nemnast at nytilsette Marianne Bakketun Fjellestad tek over som representant for tilsette i redaksjonen for Kyrkjebladet, i staden for meg. Eg vil rose den store og flotte jobben til redaksjonsmedlemene, særleg dei frivillige. Mange gode ressursar er samla i redaksjonen, og det blir gjort ein iherdig innsats for at kvart blad skal vere interessant og givande å lese. Takk til frivillige i redaksjonen og andre bidragsytarar til bladet, og dei mange som er delaktige i distribusjonen ut til postkassene.

God lesnad!

Stoff til Kyrkjebladet

Innleveringsfrist for stoff til Kyrkjebladet er 10. november for julenummeret.

Eivind Nilsen

Folk

«Etter fem lange år med depresjon kan jeg for første gang med hånda på hjertet sei at æ e fresk! Å har lært masse om mæ sjøl og andre, fått mer sjøltillit og ikke minst; æ fikk livslyst! Å e evig takknemlig for året mitt på nordfjordfh. Kjære Unge Høyre, æ har lært mye mer enn å hekle!» Sitatet kjem fra Mari Devik Halset sin instagram, elev 2013–14.

Folkehøgskulen feirar hundre år i år. Og i alle åra har skulen handla om nettopp folk. Du kan lese meir om Mari i jubileumsboka frå skulen. Der møter du desse folka. I frå Johan Gjengedal, elev i fyrste kullet 1923–24, far til Asbjørn Gjengedal som mange i soknet kjenner. Til Sigrid som var elev i fjar, det hundrede kullet. Og mange fleire.

Eg har sjølv fått glede av å vere elev, stipendiat og seinare lærar ved folkehøgskulen. Og alle møta med menneske har vore og er det viktigaste for meg med skulen. Som elev naut eg at det var som ein ni månadar lang leir. Med seine kveldar, noko flörtning, djupe samtaler og gode opplevingar i lag med folk eg vart glad i. Som lærar har det vore kjekt med dei som har opna seg og delt av livet sitt med meg, og som eg har kunne delt av mitt med. Som då eg som ny lærar mista systera mi i sjukdom, og fekk beskjeden medan eg var med elevane i bølgjene og surfa på Stad. Eg har kjent korleis fellesskapet kan vere med og støtte og bere.

Det har vore kjekt å legge til rette for at dei har kunna vere eit slikt fellesskap for kvarandre. At klassa har vore

ein trygg stad å kunne utfordre seg sjølv, by på mitt og dele liv. Folkehøgskulen er folk og liv. Ein kjem tett på kvarandre på ein internatskule, ein går tett med læraren på tur. Det heile blir ei sterk oppleving. Det vart det iallfall for meg.

Eg trur Jesus kunne trivast i eit slikt fellesskap. Han som valde seg tolv ungdommar, som han investerte tid og kjensler i. Som han gjekk, budde, gret og lo i lag med. Det var ikkje utan friksjon og kontroversar. Dei var ikkje like. Korkje sterke fysisk, intellektuelt eller mentalt. Men i møte med Jesus og kvarandre vart dei eit sterkt lag. Gud sjølv investerte tid i desse tolv mennene og no-kre kvinner òg. Og dei igjen brukte tida si på menneska dei møtte. Slik at kyrkja kunne byrje å vekse etter Jesu død og oppstode. Som eit heilt eige fellesskap. Eit fellesskap som ber gjennom livet. Som toler oss og treng oss.

At ikkje Gud berre fiksa opp heilt sjølv, men valde seg ut oss menneske til å fullføre oppdraget frå Matteus 28 om å gå ut, er både eit mysterium og ei tillitserklæring. Gud vil ikkje ha det perfekte, men det ekte. Han elskar ikkje oss fordi vi klarer å halde boda, han elskar oss fordi vi er borna hans. Ein familie.

Det var også derfor folkehøgskulen vart reist for 100 år sidan. Det er derfor kyrkja har vore ein samlingsplass sidan dei fyrste kristne. Fordi bodskapen om Jesus og korleis han møtte nettopp oss menneske gjev oss eit fellesskap, ein familie. Det er det verd å investere i.

Det avtroppande soknerådet fekk både takk og gåver for fire års innsats. Frå venstre: Vidar prest, Laila Bergheim Ommedal, Åslaug Haugset, Oddhild Almenning Voll, Arne Høyland, Berit Aasebø Hauge, Oddvar Sigurd Bjørlo og Bjørn Aurlien.

Festsalen i Sandane kyrkje Ein vakker møtestad for Guds saueflokk

TEKST OG FOTO: GUNN HOLE

Ute stod naturen med sine vakraste haustfargar, og sola skein utan å varme noko særleg, for på fjelltoppane var det komme nysnø. Det var trass alt søndag 8. oktober. Folk strøymde til Sandane kyrkje og gledde seg over å sjå kvarandre og til å komme saman til gudsteneste. I tillegg var festsalen blitt klar til bruk, og for første gong skulle vi ha kyrkjekaffi der. Det var også noko å gle seg til!

GUDSTENESTE

Dei store veggpanela i festsalen er eit skikkeleg blikkfang, store og vakre som dei er. Temaet er skapinga, og akkurat det blei gjennomgåande i gudstenesta. Medliturgane Olaug Meland Eikenæs og Margot Gimmestad las skapingsforteljinga, og val av salmar og preika gjekk i same lei. Vidar prest peika mellom anna på at materialet i panela er saueull, og i denne salen er det vi møtest, vi som er Guds saueflokk. Her kan vi undre oss, få inspirasjon og finne glede, same kvar vi er

i livet. Til avslutning eit dikt av Jon Fosse, «Eit andlet opnar seg».

Eit nytt sokneråd er valt, og det var tid for å takke det gamle. På denne gudstnesta blei dei vist stor takk for den fire år lange frivillige tenesta dei har utført for kyrkje og kyrkjelyd. Det blei ei påskjøning til kvar av dei, og bukett til soknerådsleiar Berit Aasebø Hauge.

Kyrkjekoret deltok med fin song, og til postludium framførte dei den vakre «Takkessang» av John Rutter.

DEN FØRSTE KYRKJEKAFFIEN I FESTSALEN

Folk flytta seg forventningsfulle inn i festsalen, der borda var dekka og kaffen med noko attåt stod klar. Snart gjekk praten for fullt, men også her skulle nokon takkast og heidrast for flott innsats. Kyrkjeverje Audun Mundal orienterte om leverandørar og takka for det store arbeidet som var utført av frivillige. Takka gjekk også til byggenemnda. Han peika på at vi har fått eit godt og tenleg bygg som er høveleg for ulike samlingar og lag.

Vereide kyrkjekor gledde oss med songen sin.

Slik kan ein skape inntekter, for bygget er sjølvsagt ein stor kostnad.

Soknerådsleiar Berit Aasebø Hauge ville også takke alle som har vore med på å realisere dette bygget, og især dei to som har hatt ansvar for pengane på kvar sine felt: Kyrkjeverje Audun Mundal i Gloppe kyrklege fellesråd. Kasserar i Gloppe sokneråd, Arne Høyland. Karane fekk kvar sin velfortente blomsterbukett.

FESTALEN

Lys kjem inn gjennom store vindauge frå tre sider, det er rommeleg og høgt under taket. Eit svært vakkert rom, behageleg å vere i. Det mest særprega er dei fire nydelege, lyddempande veggpanela. Vi har fått kjennskap til at saueulla kjem frå lokale bønder, og teknikken er kjende handverksmetodar. Ulla vert vaska og tova og deretter farga med naturmateriale som plantar, sopp og lav. Så brukar dei hendene til å legge ulla i fine mønster utover eit veggpanel av tre. Det var arkitekt og gründer Annemieke Koopmans-Holtrop i Flokk og Fjell som foreslo at dei kunne levere lyddemping i ull til veggane innandørs. Resultatet blei svært vakkert: lyddemping, men også kunst og forkynning. For dei fire store veggpanela i

Vesle Karoline vart døypt av Vidar prest, og far Steinar Saltbones bar henne til dåpen. Frå venstre storesøster Marie, bror Bjørnar på armen til mor Ingeborg Storaas Saltbones, og heilt nær døypefonten står søstera Solveig.

hovudrommet illustrerer ulike fasar i den kristne skapingshistoria: Mørket, då det vart lys, oppstoda av liv og så det største bildet: oppstoda av sosiale samfunn.

Vi må heller ikkje gløyme det nye kjøkenet. Det er stort, lyst, moderne og praktisk, eit skikkeleg framsteg frå det gamle! Og i det tidlegare kjøkenet skal det lagast til garderobe.

Sandane kyrkje har verkeleg fått ei solid oppgradering gjennom oppussinga. Her har vi fått ein ny stad å samlast, også i private lag. Takk til alle som har gjort dette mogeleg!

Stappfull festsal! Folk kosa seg, her var det fint å vere.

Kasserar i Gloppe sokneråd Arne Høyland og kyrkjeverje Audun Mundal fekk kvar sin velfortente blomsterbukett for stor innsats i samband med oppussinga.

Det nye kjøkenet i Sandane kyrkje.

Ombygging av Sandane kyrkje

TEKST: AUDUN MUNDAL
FOTO: GUNN HØLE

Sandane kyrkje har gjennomgått ei stor ombygging av kyrkjelydsdelen, som no er omgjort til ein festsal og eit nytt kjøken.

Arbeidet starta i juli 2022, etter at det vart forankra i Gloppen sokn og godkjent av bispedømet. Målet var å skape eit meir moderne og funksjonelt lokale for kyrkjelyden og andre som ønskjer å leige det.

Mange frivillige har lagt ned ein stor innsats i prosjektet, både med planlegging, riving, måling og innreiing. Det har også vore nødvendig å nytte fagfolk til nokre av oppgåvene, som tømring, elektrisk arbeid, røyrlegging og ventilasjon.

Totalt har det vore brukt over ?? dognadstimar og mange handverkartimar på ombygginga.

Resultatet er eit lyst og triveleg lokale som kan romme opp til 80–90 personar ved bord. Festalen har fått nytt golv, veggar, vindauge, dører, belysning og lydanlegg. Kjøkenet er heilt nytt og utstyrt med moderne apparat, som steikeomn, oppvaskmaskin, kjøleskap og kaffitraktar. Det er også laga eit nytt grovkjøken/lager i tilknyting til kjøkenet.

Ombygginga har kosta vel 2,4 millionar kroner, noko som er om lag ein million

meir enn det som var budsjettert. Dette skuldast i hovudsak uforutsette utgifter til røyrføringar, elektrisk og ventilasjon. For å dekke inn meirforbruket har ein auka husleiga for dei som vil leige lokalet, og ein kan søkje om støtte frå ulike fond og organisasjoner.

Sandane kyrkje ønskjer å takke alle som har hjelpt til med dette flotte prosjektet, som vil kome mange til gode i åra framover. Me håpar at festalen og kjøkenet vil bli mykje brukt til ulike arrangement, som konfirmasjonar, bryllaup, jubileum, møte og seminar.

Litt av dugnadsgjengen i full sving. Frå venstre: Rolf Tennebø, Jan Kåre Fure, Anders Gloppstad og Anders Hole.

God stemning på dugnaden

TEKST: ARNE HØYLAND, LEIAR I HUSESTYRET FOR SANDANE KYRKJE
FOTO: GUNN HOLE

Då administrasjonsbygget var i planleggingsfasen, fekk husestyret for Sandane kyrkje ideen om at ein kanskje kunne nytte romma i kyrkja på ein betre måte. I referat frå husestyret ser vi at vi begynte å sysle med tanken allereie i november 2016. Då var det nettopp dette å få eit nytt kjøken som ein meinte det var viktig å få på plass. Året etter kalla vi inn representantar for alle brukargruppene i kyrkja for å få innspel frå dei. Der presenterte vi også den fyrste skissa for ombygging. Skissa vart også drøfta i soknerådet, mellom dei tilsette og presentert på fleire soknemøte for kyrkjelyden. Husestyret har fungert som ein pådrivar i planarbeidet, men det har samtidig vore viktig for

oss at alle får seie si mening og bli høyrde, slik at det er ein open og demokratisk prosess. Det håpar vi at vi har fått til.

No er det altså hausten 2023, og offisiell opning er gjennomført. Fem-seks års planlegging kan høyrast mykje ut, men åra går som de veit fort ... Underveis i prosessen har det kome til små justeringar her og der, men romløysinga er ikkje så ulik det vi såg for oss i starten av arbeidet. Vi er veldig fornøgde med slik det har blitt og får mange gode tilbakemeldingar frå andre som synest det same.

Husestyret har også koordinert dugnadsarbeidet knytt til oppussinga. Det vart lagt ned 300 arbeidstimar hausten 2022 med riving av veggar og klargje-

ring for bygging. Mykje av materialane reinska vi også for spikar, og jammen vart mykje av dette gjenbrukt i nybygget. Vindaugsglas og anna er også blitt gjenbrukt og pryder eit og anna lysthus rundt i Sandane-området. Dugnadsgjengen har framleis arbeid dei syslar med, og det blir arbeidd både ein og to dagar i veka. Dei mange trufaste dugnadsfolka skal ha stor takk for arbeidet dei har lagt ned! Trivelig har vi også hatt det.

Lykke til med dei nye lokala, og takk for godt samarbeid til kyrkjeverje Audun Mundal (som kanskje begynner å bli lei av alle e-postane frå meg ...).

Tungt regn

AV MARIA ROSET SØLVBERG

Det hadde hølja ned heile natta. Eg låg i den varme senga mi og lytta til regnet og tenkte på dei stakkars elevane og lærarane som låg ute. Om det regna på Fjelli, så regna det i alle fall i Hyen. «Det finst ikkje därlege ver, berre därlege klede», sa eg til meg sjølv. Og eg visste at eg hadde for därlege klede til dette veret. Enten måtte eg gå i oljehyre frå Gjengedalsstøylen til Haugen, eller så måtte eg gå med min utvaska anorakk og la det stå til. Enten kom eg til å bli våt innanfrå eller bli våt utanfrå, så det var vel skit det same kva eg hadde på meg. Eg gjekk for ull innerst og luftig ytterst. Ull er gull i alle fall.

Eg svinga inn til skulen og hørde på bilradioen at regnet kom til å hølje ned storsteparten av dagen, men lette utover kvelden. Og eg som hadde gløymt å pakke i plast. Eg heiv meg rundt og fekk alt i posar. Heldigvis var skoa nyinnkjøpte, så eg satsa på at Gore-Tex ville duge. Eg kom fram til Nordfjord folkehøgskule og tenkte at her er det best å halde maska og smile. For eg måtte «fake» og vere i godt humør og sjå lyst på livet, når eg eigentleg kunne tenkje meg å droppe ein dagstur i regn, for så å skulle sove i lavvo ei natt. Heldigvis tok avdelingsleiaren det litt roleg denne morgonen og sa at det ikkje var noko som hasta med å kome seg av garde. Vi spela eit slag Ligretto før vi

pakka store mengder mat frå kjøkenet. Svinefiletar innpakka i brokkoliblad, salat, tzatzikidressing og potetsalat til minst 130 personar, vedasekkar, gitar og alt som høyrer til. For mat skulle det bli, men ikkje minst bål og varme. Hengaren vart full, elevane på Bu og fritid med personale gjorde seg klare og tok sekkane med seg i bilen. Vi skulle på tur. «Ut på tur, aldri sur», tenkte eg. Men korleis i alle dagar skal vi få denne gjengen heilt inn til Haugen i dette drittveret? Den eine eleven skulle få følgje båt, dei andre fem skulle kunne greie å gå for eiga maskin. Sjølv om dei sa dei nesten aldri hadde gått på tur før og at friluftsliv ikkje var noko for dei. Dette skulle vi klare i lag, og vi var godt bemanna.

Vi valde å bli sitjande i bussen for å ete

nista vår då vi kom fram til Gjengedalsstøylen. Det dogga på ruta og regnet hølja framleis ned. Ville det ingen ende ta? Vi gjekk ut og byrja å traske på våt sti og glatte kloppar. Ei hand til støtte her, ein rygg der. Vi sklei, og somme hadde tyngre tankar enn andre, men klarte oss greitt alle saman, heilt til vi kom til ei elv. Ho var så stor at vi ikkje kunne passere ved råsa. Vi leita oppover elva etter ein betre stad å forsera, men elva var minst like brei andre stader. Vi måtte finne store steinar og legge dei slik at vi kunne trakke på noko på veg over. Både ein stipp, miljøarbeidarar, vernepleiar og lærar var i sving. Nokre til å ta imot elevar, andre til å trygge og geleide over. Og så sjølvsagt ein mediestipp til å dokumentere galskapen. Det lukkast for den eine etter den andre. Den siste var

så redd, men gjorde det likevel. Og datt uti. Dei saftigaste glosene vart ropte ut, og alle andre vart tause, eller humra litt bak buffen. I ettertid spurde ho kvifor ingen hadde fortalt henne at ho gjekk på ein kristen folkehøgskule?

Ikkje nok med at neste elv også var umåteleg stor. Det som er ei nydeleg perle av ei sandstrand i fineveiret, vart no skumlaste staden å passere. For der var det kyr. Minst tjue i talet. Og dei var nysjerrige. Som kyrabonde burde eg vel vere tøff, og i bakhovudet tenkte eg på eit av skulen sine mål; «Vere trygg og gjere kvarandre trygge», men så veit eg også at ein ikkje alltid kan lite på kyr. Det finst sinte kyr. Desse verka for å vere rolege, heldigvis. Men det trudde ikkje ein av elevere våre på, så ho sprang over den digre elva medan vi andre stod att som nokre spørsmålsteikn. For ho var meir redd for kyr enn elvar. Vi andre brukte vel eit kvarter på å bygge steinbru over denne breie elva også, slik at vi kunne klare å kome oss over utan å bli våte til knea. Håpte vi. Men denne gongen funka ikkje Gore-Tex iallefall. Slike dagar er så visst ikkje vegen målet. Eller er det nettopp det?

Heldigvis kom sjefen tilbake med motorbåt og fekk henta dei som trong skyss siste resten. Eg har gått turen før, men han har aldri vore så lang som ak-

kurat denne dagen. Vi kom oss til målet, og der var vi så våte og kalde at vi vart handlingslamma. Men det gjaldt å halde seg i aktivitet, sa dei, og ikkje skifte til tørt før regnet letta. Vi som jobbar på folkehøgskulen hadde nyleg vore i Ulsteinvik, der ein psykolog fortalte oss kor viktig det var å utsetje seg for eit visst ubehag. For utan å ha opplevd ubehag, klarer ein ikkje å setje pris på det behagelege. Eg tykte det var nok ubehag no, så eg bytte til tørre klede med ein gong. Ein av elevane la seg i soveposen klokka fire og sov til neste dag. Dei andre deltok på ein herleg kokegropmiddag, ei kveldssamling under ein enorm tarp, med gitarsong og varme frå bålet, samt ei dramatisk forteljing om då Paula forsvann i fjellet. Ei natt i lavvo var greitt, når du slapp å høre på regn eller vind i duken. Og på morgonkvisten vakna vi til lyden av sprakande bål og nokre morgenfriske friluftslivlærarar som kokkelerte med den beste havregrauten du kan tenkje deg og kokekaffi på bål. Det lysna av dag og sola nådde etter kvart over fjelltoppane. Dei godt over hundre elevane gjorde seg klar til ein ny dag, og våte sko var inga hindring. Dei skulle gå tilbake både over Salen og andre vegar i retning skulen.

Sjølv om ikkje alle var einige i at vi hadde hatt ein fin tur, så kom vi oss igjennom

det. Det som kan sjå ut som eit umogeleg hinder, er råd å kome over når ein klarer å vere løysingsorienterte, eller bruke dei rette orda for å motivere. Då det lysna av dag, var dei fleste sorger sløkte, dei strie elvane var tilbake til normal tilstand og vegen til Gjengedalsstøylen gjekk leikande lett.

Akkurat slik som det er, dette livet. I motbør og motbakke kan det vere fryktelegt tungt. Når regnet piskar mot kinna og du helst vil snu, hjelper det med ei stille bøn, eit bibelvers til trøyst eller ein klapp på skuldra frå ein medvandrar. Kanskje kan ein tørr ullsokk redde dagen. Dei flesste presterte langt over det dei sjølve hadde forventa, eller vi hadde forventa av dei, på denne første dagen av Haugenturen i år. Det gjev meistringskjensle å kunne nå målet i lag. Og den fellesskapskjensla ein opplever når alle elevar frå alle klassar, stipendiatar, driftsleiar, rektor, lærarar og familiemedlemmar heilt ned i eittårsalderen blir med på dette, den kjensla kan nesten ikkje beskrivast.

Men sidan dette er eit innlegg i eit kyrkjelydsblad, burde det vel bli knytt opp mot eit bibelvers. Ein kollega nemnde syndfloda og Noas ark, eller kanskje Peters første brev 5,7, «Kast all dykkar uro på han, for han har omsorg for dykk». Det gjekk trass alt veldig bra, for vi hadde ein som passa på oss. Også denne dagen.

Når hjertet søker Gud – en personlig fortelling

AV BRITT RANDI HEGGHEIM

Etter ein ryddesjau i vår sa eg til meg sjølv: No skal eg ikkje kjøpe fleire bøker før eg har lese dei som står ulesne i bokhyllene mine. Slik vart det ikkje.

I sommar las eg ei omtale av Torborg Aalen Leenderts si bok *Når hjertet søker Gud – en personlig fortelling* (Tidsskrift for Sjelesorg 1-2023). Leif Gunnar Engedal, tidlegare leiar på Sjelesorginstituttet på Modum og mangeårig lærar og professor på Menighetsfakultetet, si omtale «trefte noko» i meg, gjorde meg nysgjerig og gav leselyst. Boka blei straks kjøpt i den lokale bokhandelen, og eg las ho i løpet av ei helg, fordelt på to økter. Lesinga «gjorde noko» med meg. Eg kjende at denne boka må eg lese på nytt, kapittel for kapittel. Det held eg på med no. Tanken kom om ei bokmelding i Kyrkjebladet, slik at fleire kan få kjennskap til boka.

Torborg Aalen Leenderts (f. 1947) er sosionom med vidareutdanning i familieterapi. Gjennom ei årrekkje har ho kombinert yrkesfagleg praksis med undervisning, og er av mange kjend for sitt rike forfattarskap. Ho har tidlegare gitt ut m.a. desse bøkene: Person og profesjon. Om menneskesyn og livsverdier i offentlig omsorg (1995/2014), Når glassflaten brister. Om brytningen mellom livet og troen (2005), Gud og det vonde. Om tillit og tillitstap (2011) og I møte med lidelsen. Finnes det en kjærlig Gud? (2018). «Bøkene til Aalen Leenderts formidler en gjennomtenkt faglighet sammen med en

erfaringsrik teologi preget av mange års arbeid med sjælesorg og veiledning» (Engedal). Eg kjenner til forfattaren frå tidlegare, både som yrkesaktiv innan helse-sektoren og frå kyrkjeleg arbeid, gjennom bøker ho har gitt ut og frå kurssamanheng. Eg har opplevd ho som ein tydeleg og svært god formidlar som har gitt meg ei betre forståing av kva det djupast sett betyr å vere menneske.

Når hjertet søker Gud (2022) er annleis enn dei bøkene Aalen Leenderts tidlegare har gitt ut. Det er ei personleg fortelling gjennom 90 små sider inndelt i 32 kapittel med talande overskrift, ei trus-historie gjennom lys og mørke. Forfattaren deler mange personlege erfaringar og inviterar lesaren inn i eit mangfaldig og spenningsfullt truslandskap. Ho fortel om menneske som kunne forstå og berike, med overraskande erfaringar av Guds uforklarlege nærvær fletta inn. Eksistensielle brytningar skulle likevel hyppig få prege livet.

Broren Gunnar sine utfordringar var eit bakteppe; her får vi del i eit paradoksal vakkert mønster vove inn i boka sine linjer. Men også difor: Når Leenderts midt i livet slepp ærlegheita til – er det hennar eiga knytte hand som blir løfta mot Gud, i smerte, avmakt og sinne. Likevel er dette ei håpsfortelling; ei tillitsfull kvar dagstru bryt langsamt fram, vend mot ein trøystande Gud. Eit levande håp om at Guds kjærlige hand rekk lenger enn vi ser – for

oss sjølv og for alle andre. Teksten er godt gjennomarbeidd, og saman med mange uttrykksfulle foto opnar han store rom for refleksjon og ettertanke hos lesaren. Engedal omtalar boka som ei kjærkomen handsrekning til mange som leitar etter farbare vegar for eiga tru og tvil.

I forordet skriv forfattaren at det er trushistoria si ho fortel i boka. «Tekstens røde tråd er min søking etter kjærlighetens Gud – og hvordan Gud er kommet meg i møte. Gradvis, over mange år har gudsbildet mitt endret seg» (s. 9). Vi kan lese om korleis trusreisa hennar starta og korleis hennar søking etter Gud har vore. I tilbakeblikk ser ho korleis ho har fått hjelp gjennom menneske og samanhengar ho har kome i kontakt med – og ikkje minst bøker. «Det har vært en vei – ofte krokete – gjennom det ubegripe-lige og ordløse til en større klarhet. Det var ikke svarene jeg fant – det var Gud» (s. 9). Forfattaren har etter kvart oppda-ga at mange menneske strevar med dei same spørsmåla som ho har gjort – ofte åleine, utan nokon å dele dei med. Den erkjenninga har gitt henne eit ynskje om å gi vidare noko av det ho sjølv har fått – i forteljings form. Av eiga erfaring veit ho at andre si forteljing kan gi gjenkjennung og språk for det ein sjølv står oppe i. Dette er boka sitt håp og hensikt.

Dagfinn Høybråten, tidlegare helse-minister og noverande generalsekretær i Kirkens Nødhjelp, har lese boka og er si-

Når hjertet søker Gud – en personlig fortelling av Torborg Aalen Leenderts
Efrem forlag, 2022

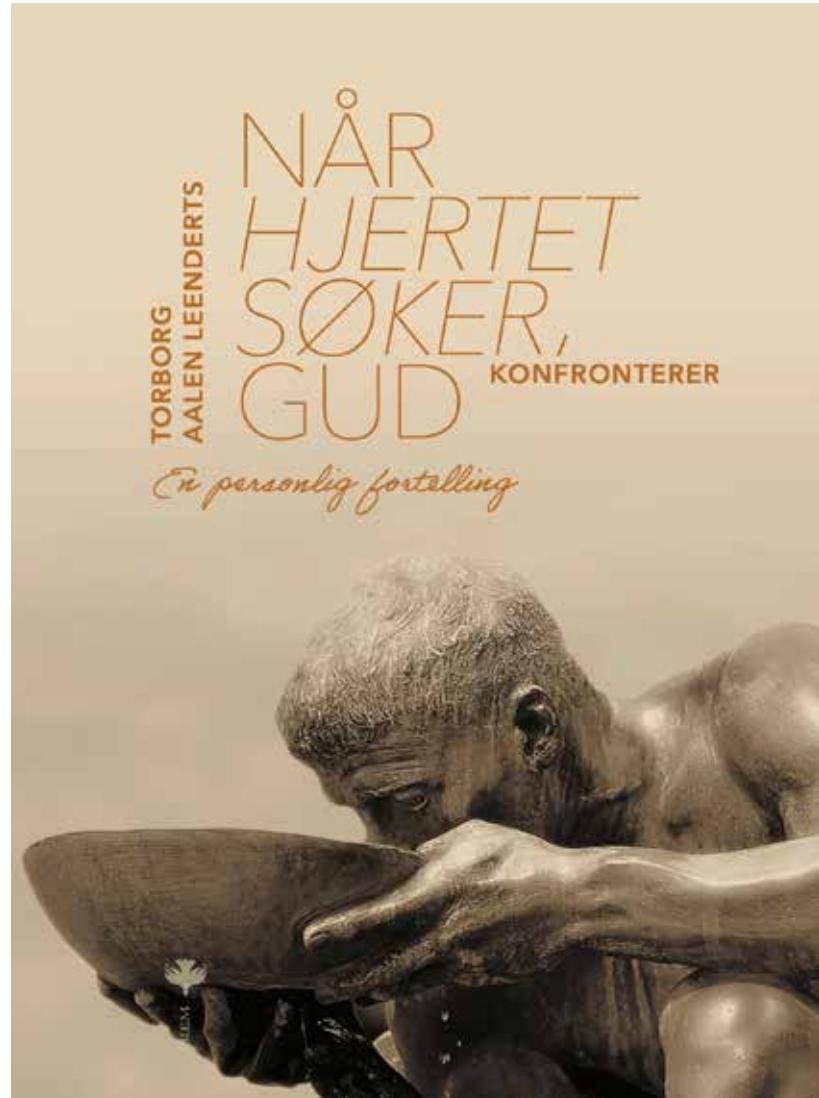
tert på bokomslaget: «En ærlig beretning om hvordan tro og guds bilde prøves når lidelse rammer, eksistensielle spørsmål blir stående ubesvart, og erfaringen ikke stemmer med det man en gang lærte. Det er en fortelling om veier til håp og tro gjennom et krevende landskap. Den vil inspirere mange.» Den måten som Torborg Aalen Leenderts har gitt vidare noko av det ho sjølv har fått, har inspirert meg til å slå fylge med ho gjennom boka. Møtet med teksten gir meg ei ny påminning om at kristenlivet er ingen soloprestasjon eller ei reise der vi skal gå einsame gjennom livet. Vi treng kvarandre. Fortrileg samtale i sjælesorg, åndeleg rettleiing og gode vennskap kan gi livsnødvendig næring og retning for trusreisa. Tileigning av ny kunnskap og innsikt gjennom aktuell litteratur og undervisning kan gi trua ny vitalitet. Og i alle ting kan vi ha eit fortruleg fellesskap med Gud i bøn. Tankar og kjensler som fyller livet vårt kan vi ærleg og usminka setje ord på for Guds åsyn.

I haust er vi tre som kvar for oss les Aalen Leenderts si personlege forteljing, og saman deler vi refleksjonar og ettertankar kvart kapittel gir oss. Det gir attkjenning og språk for det vi sjølve står oppe i og til vår eiga trusreise.

For Aalen Leenderts har Herrens velsigning gradvis blitt ein kvilestad i alle slags dagar. «En påminnelse om at Gud i sin godhet alltid er nær meg og med meg» (s. 66).

Herren velsigne deg og vere deg! Herren la sitt andlet lysa over deg og vere deg nådig! Herren lyfte sitt andlet mot deg og gje deg fred! (4. Mos. 6,24–26)

Når hjertet søker Gud kan inspirere deg og! God lesing!

Rettingar

I nr. 4/23 skreiv underteikna ein artikkel om olsokfeiring i Gamle Gimlestads kyrkje og nemnde òg jubileet på Dragseidet i 1997. Der var kong Harald til stades, ikkje kong Olav som det stod i teksten. Takk til vaken lesar som såg feilen!

I nr. 3/23 under tittelen «Verdifull rekneskapsbok» sneik det seg inn ein feil der det står at Johannes Klungrehaug styrte pengesekken frå 1973 til 2011. Det er ikkje rett, for andre var også soknerådkasserarar i denne perioden. Kyrkjebladet hadde miksa jobben som kasserar i Kyrkjebladet med kasserarjobb i sokneråd. Vi beklager at vi var unøyaktige også her!

Helsing HA

Kreativ dame med røter frå Gloppen

BIRGITTE ELIN BJØRNSTAD

TEKST FOR KYRKJEBLADET: HARALD ASKE

FOTO: LEVERT AV BIRGITTE

Birgitte Elin Bjørnstad er forfattar, forteljar, skribent, kurs- og foredragshaldar, komponist, songar og pianist, og formidlar gjennom tekst, musikk og forteljarkunst.

Ho debuterte som forfattar med boka «Julekrybben – en adventskalender». Boka vart ein bestseljar og kom i fleire opplag. Ho er fødd i 1968 og har røter på Sandane, der mora Aslaug Hansen kom frå. Aslaug gifte seg Bjørnstad og har vore busett på Stange.

Turen til Elvaneset på Sandane tok Birgitte også denne sommaren, og Kyrkjebladet fekk tips om at denne dama burde vi få i tale. Lista er lang over det ho jobbar med, og viser ei kreativ dame. Og firmaet ho driv heiter også «Kreativ formidling».

Vi vil gjerne presentere ei bok som har fått strålende kritikkar:

«Fargene. Da Gul var for fin til å leke». En fortelling om store ting for små mennesker.

Og vi tek med det sokneprest og tidlegare leiar for trusopplæringa i Den norske kyrkja, Paul Erik Wirgenes, skriv:

«Det er få ting som er så vanskelig som å skrive enkelt for barn om livets store spørsmål. Bjørnstad og Kvalnes har levert en perle av en «lese høyt og se på bilder bok» for barn. Temaer som ligg under teksten er individualitet og ulikhet. Det er stolthet over seg selv og utfordringen i å se de andre. Den lille boka går rett inn i store eksistensielle spørsmål som gir for-

ståelse for ulikhet og krangel. Den hjelper leseren til å se verdien i den andre samtidig som stoltheten over den en selv er ikke blir mindre av den grunn. Boka fører leseren fram til gleden over skapende fellesskap. Mesterlig.

Kvalnes sine streker og fargevalg taler sammen med teksten og driver fortellingen videre. Dette er en bok jeg allerede har lest flere ganger sammen med familiens seksåringer. Og samtidig har jeg gledet meg over å lese den for meg selv

i etterkant. Boka er noe av det beste jeg har lest for målgruppen.»

Hos nettbokhandlane blir boka omtalt slik:

«Fargene Gul, Blå, Rød, Hvit og Svart leker så latteren deres kan høres lang vei. En dag Gul rusler rundt på egen hånd, kommer hun til et lite vann hvor hun for første gang ser sitt eget speilbilde. Det setter i gang en rekke nye følelser, ikke bare hos henne. For hvem av fargene er egentlig finest?

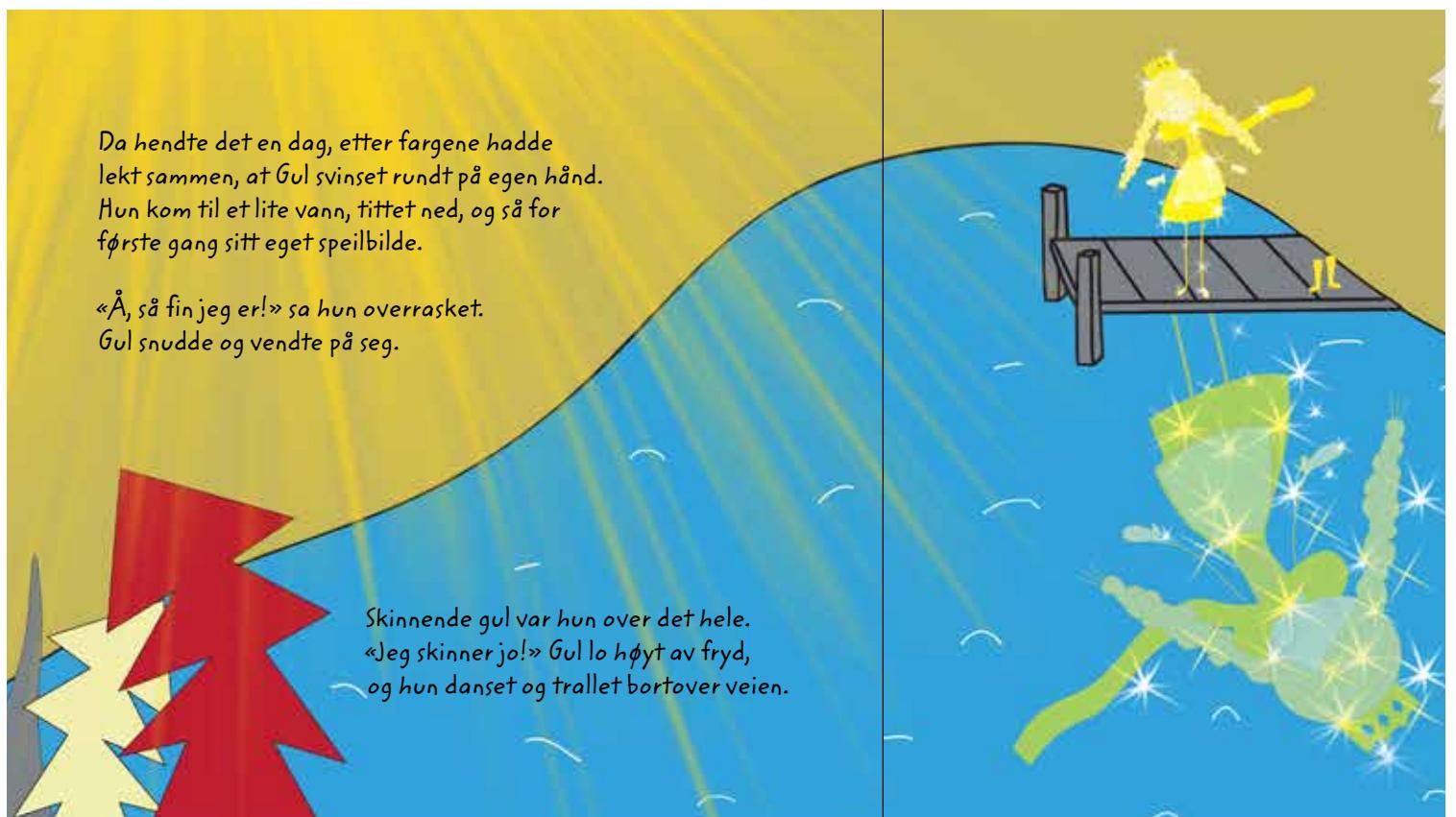

Med humor og varme forteller Birgitte Elin Bjørnstad en historie om hvordan Fargene med sine ulike personligheter begynner å sammenligne seg med hverandre – og blir uvenner. I møtet med Gud forstår de likevel til slutt at de er skapt til å være nettopp seg selv og ingen andre. Og at de sammen kan få til mer enn de kan klare på egen hånd.»

Boka er gitt ut på Sans forlag.

Birgitte Elin Bjørnstad. Forfattar, musikar, forteljar m.m.

«Gul speiler seg».

HAUST

Hei!

Vaksne er faktisk litt rare. Når det blir haust, så seier dei «Nei og nei, no blir det haust» og «det er så tråsig når det blir så mørkt» og «uff, så mykje regn det er» og «nei, no er det tungt, eg gleder meg til vår og sommar». Trur du Gud har laga hausten berre for at vi skal klage på den? Det trur ikkje eg. Eg trur mange vaksne heilt gløymer at det er fint med haust.

Vi kan for eksempel plukke eple, hoppe i søleddammane, rote rundt i store dungar med lauv, gå på kino, drikke kakao med krem, sjå på barne-tv utan at det kjem sol på skjermen, invitere til vaffelselskap, klappe sauene som kjem heim frå fjellet, lage sølekaker, bade i badebassenget, gå på kino, og ikkje minst: slå opp telt i stova!

I forrige nummer av Kyrkjebladet var det òg konkurranse. Vinnaren er Lars Andreas Honningsvåg Sørheim. Hurra for deg! Du får ein liten premie i posten!

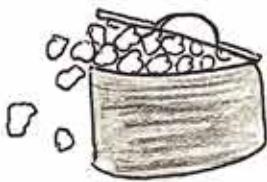
FOTOKONKURRANSE

du gjer noko som er

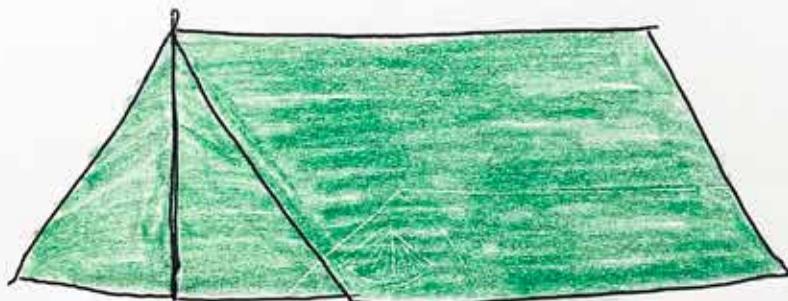
det er haust. Det er lov å få litt hjelp av ein vaksen!

Send bildet til meg, til nummer 90156932. Hugs
å skrive namnet ditt, og adresse. Svarfrist er 10.
november.

om det blir premie? Sjølvsagt! Eg trekkjer ut to heldige vinnarar som får premie, og så blir det trøystepremie til alle andre som sender inn bilde.

Det kan hende vi brukar bilda i Kyrkjebladet, eller på nettsidene til kyrkja. Om du ikkje vil at vi skal bruke bildet ditt i bladet eller på nett, så berre skriv du det når du sender inn bildet.

Eg likar å fiske! Særleg når eg får fisk. Eg gleder meg til å sjå kva du driv med om hausten! Helsing Jorunn.

Eg er veldig spent:
Kva likar du å gjøre om hausten?

Spør om å få låne ein telefon eller eit fotoapparat. Ta ein «selfie», altså eit bilde av deg sjølv, der

kjekt å drive med no når

50-årskonfirmantar i Gloppe. Frå venstre, framme: Kristin Sælen, Solgunn Førde Oppheim, Margot Gimmetstad, Grethe Myklebust Gausdal, Kari Henden Kolseth, Britt Hole, Turid Gimmetstad Bjørkeland, Grethe Risholm Jakobsen, Ragnhild-Johanne Gimmetstad, Nancy Holt, Oddbjørg Sollid Aarseth. Rad 2: Elin Klungrehaug Villung, Gunnvor Eikenes, Oddrun Rye, Bjørg Vigdis Neteland Sivertsen, Torill Fjøsne, Kari Søreide Instebø, Oddfrid Vereide, Liv Rygg, Asbjørn Austrheim. Rad 3: Anne Lise Flø Holvik, Per Egil Eide, Halvor Langeseth Brosvik, Per Ola Gausdal, Didrik Eide, Ove Slagstad, Kjell Jan Evebø, Svein Ove Leirvåg, Hans Ole Andenæs, Ruth Aske Fuglestrand, Hallgeir Hansen, Turid Kristianne Rygg, Vidar Bjotveit. Foto: Jostein Flø

Konfirmantjubileum 2023

TEKST: KRISTIN SÆLEN

Det er alltid spennande å møte dei vi kjende i ungdommen. Kjenner vi kvarandre enn? Er vi framleis på bølgelengde? Har vi noko å snakke om? For oss 50-, 60- og 70-årskonfirmantar i Vereide og Gimmetstad trur eg svara på desse spørsmåla er «ja». Det høyrdest i alle fall slik ut på lydnivået på «søgjen», og på latterutbrota som runga gjennom lokala då vi feira jubileum helga 30.09–01.10.

Nokre av oss møttest allereie fredagskvelden, slik at vi var varme i trøya då vi kom til musikkandakt i Gimmetstadkyrkja kl. 18.00 på laurdag. Der vart vi møtte i døra av Marit Rygg og Ingrid Bakketun. Det vart ei fin stund med vacker song av Margot Meling Nesgård til gitarakkompagnement av Øystein Eide.

Vi kveikte lys for alle konfirmantane som har jubileum i år, både for dei som ikkje kunne vere med, og for oss som var der. Sokneprest Vidar Bjotveit heldt ei god og tankevekkande andakt. Etter stunda i kyrkja reiste vi til middag og prat på Gloppe hotell. 60-årskonfirmanten Jon Mons Austrheim leia oss gjennom, og han fekk latteren til å sitje laust rundt borda. Vi hadde ei veldig «løstige» stund på hotellet.

Då vi møttest i Vereidskyrka søndag til kyrkjetid, var stemninga framleis god. Vi var mange i benkane, og praten gjekk så livleg at Arne Høyland, som ynskte velkommen til hausttakkegudsteneste, måtte prate litt før han kom gjennom, og det vart vanleg kyrkjestille. Også denne da-

gen var det soknepresten som forretta. Namna på alle jubilantane som var til stades, vart lesne opp, og vi reiste oss etter tur. Det var også dåp, og det gjev alltid gudstenesta ei ekstra mening og høgtid.

Etter gudstenesta var det kyrkjekaffi, og det var sett opp bugnande bord med grøde frå marka, levert av lokale bønder. Dette fekk vi også ta for oss av.

Etter fotografering i kyrkja gjekk turen til Ljosborgstova på Nordfjord folkehøgskule til middag og meir prat. Der vart vi igjen ynskte velkomne av Marit og Ingrid som leia stunda på ein ledig og ryddig måte. Det vart vist bilet på storskjerm av alle konfirmantgruppene, og vi fekk vite kven alle var, det var veldig interessant. Etter at sosakjøtet og blautkaka var fortært, var det tid for å takke for samværet og alt det kjekke, høgtidelege og fine vi hadde fått vere med på.

Takk til dei som år etter år tek initiativet til å samle oss. Neste års jubilantar har noko å gle seg til.

60-års konfirmantar i Gloppen. Frå venstre, framme: Turid Hauge Nygård, Ragnhild Rygg Lunde, Astrid Gloppestad Søreide, Kjellrun Austrheim Hovstad, Elin Hauge Vedvik, Berit Lote Lotsberg. Rad 2: Jorunn Rygg Heimsæter, Anne Marit Sande Helle, Anne Randi Ravnestad Roset, Audun Aske, Arne Eikenes, Erling Haveland, Jan Halvor Tennebø. Rad 3: Jon Austrheim, Asbjørn Gimmestad, Arne Lerum, Bjarne Kårstad, Per Ryssdal, Vidar Bjotveit. Foto: Jostein Flølo

70-års konfirmantar i Gloppen. Frå venstre, framme: Kristina Føleide Vereide, Elsa Døsen Evebø, Synneve Engeset Ryssdalsnes, Johanna Helgheim Frøyset, Liv Aske Rødvik, Aslaug Samestad Utvær, Marit Henden Helgheim. Bak frå venstre: Amund Apalset, Einar Ryssdalsnes, Oddbjørn Henden Heinum, Vidar Bjotveit. Foto: Jostein Flølo

Samling ved alterringen.

Utdeling av 4-årsbok i Sandane kyrkje

TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

Då borna vart døypte, lova mor, far og fadrane å gje barnet opplæring i den kristne trua. Kyrkja tek sin del av ansvaret ved å legge til rette med gode hjelpemiddel og møtepunkt i kyrkja. Eit slikt møtepunkt er utdelinga av Fireårsbok til fireåringane som er døypte inn i vår kyrkje for ca. fire år sidan.

Sandane kyrkje var fullsett då borna toga inn saman med ein del vaksne, og snart tona songen: «Eg blir så glad når eg ser deg, eg blir så glad når eg ser deg!» Og ei enkel, men vakker bøn fekk alle vere med på: «Kjære Gud ta handa mi. Slepp

ho aldri ut av di. Lei meg på din veg i dag. Gjer meg trygg og god og glad. Amen.»

VINGARDSSØNDAG

Vidar kunne fortelje at vi ikkje har vinbønder i Gloppen, men fruktdyrkarar har vi mange av, så vi forstår litt av det som skjer i vingarden også. Der er ein eigar, ting skal vekse, frukter skal haustast.

Tre born fekk plukke tre ting ut av skattekista ved alteret. Der var druer, pengar og ei klokke med eit kjent merke på. Tinga skulle Vidar bruke i preika si. Og i forteljinga er Gud vinbonden og vi vingar-

den hans. For å illustrere forteljinga, laga Vidar ei anna forteljing, så vi alle skulle fortstå. Bonden lova lik løn til alle, same kor lenge dei hadde jobba. Urettferdig? «Eg kan vel gjøre med mitt som eg vil», sa bonden. Og løna er å få del i Guds rike, ufortent, og likt for alle!

UTDELING AV BOKA

Det er ei fin bok kyrkja får dele ut til fireåringane, eit godt hjelpemiddel for heimen. Kyrkjelydspedagog Simona Fraas Johnsen hadde fått med seg konfirmanatar til å dele ut bøkene. Ein og ein kom

Ein og ein kom fireåringane fram og fekk boka si. Kyrkjelydspedagog Simona Fraas Johnsen las namna, og her er det Johanne Lindvik som leverer boka. Rebekka Fure hjelper til.

Den nye salen vart teken i bruk for første gong. Her var det ordna til med kaker, kaffi og anna drikke.

dei fram og tok imot boka. Det var høgtid over stunda! Til slutt lydde velsigninga: «Må Gud velsigne deg kvart minutt av di tid, kvar ein dag av ditt liv. Må Gud velsigne deg.»

ULIKE AKTIVITETAR

Etter gudstenesta vart alle inviterte til å vere med på ulike aktivitetar. Gode hjelparar stilte opp og fortalte kva dei kunne by på: Ansiktsmåling, nabbing, billøp ute eller gå inn i den nye delen av kyrkja og få seg kaffi og kaker m.m.

Magnhild Endal Husevåg målar ansiktet til Olivia.

Barnegospeløvinga i gang i kyrkjerommet.

Barnegospel er glad i å danse, så vi har ofte ein danseseksjon på øvingane. Ekstra kjekt å danse når det er foreldre som ser på. Her er barna i gang med årets Bli-med-dans!

SupertySDAG

TEKST OG FOTO: MARIANNE BAKKETUN FJELLESTAD

Det er mange barn som deltek på Småbarnstreff (1–3 år) og Barnegospel (4–10 år) i kyrkja. Vi synest det er stas å få vere saman med dei, og vi synest det er stas når vi også får dele tid saman med familiane deira. Derfor vil det i løpet av

vinteren bli nokre SUPERTYSDAG der vi inviterer barna og familiene til billig middag og ettermiddagskaffi i forkant av Småbarnstreff og Barnegospel.

Fyrste SUPERTYSDAG er gjennomført med stor oppslutnad, herleg stemning og

godt fellesskap rundt borda! Kjekke frivilige sjaua på kjøkenet, og det blei servert tomatsuppe med pølser, makaroni og brød.

Det er plass til fleire både på Småbarnstreff og Barnegospel. VELKOMEN MED!

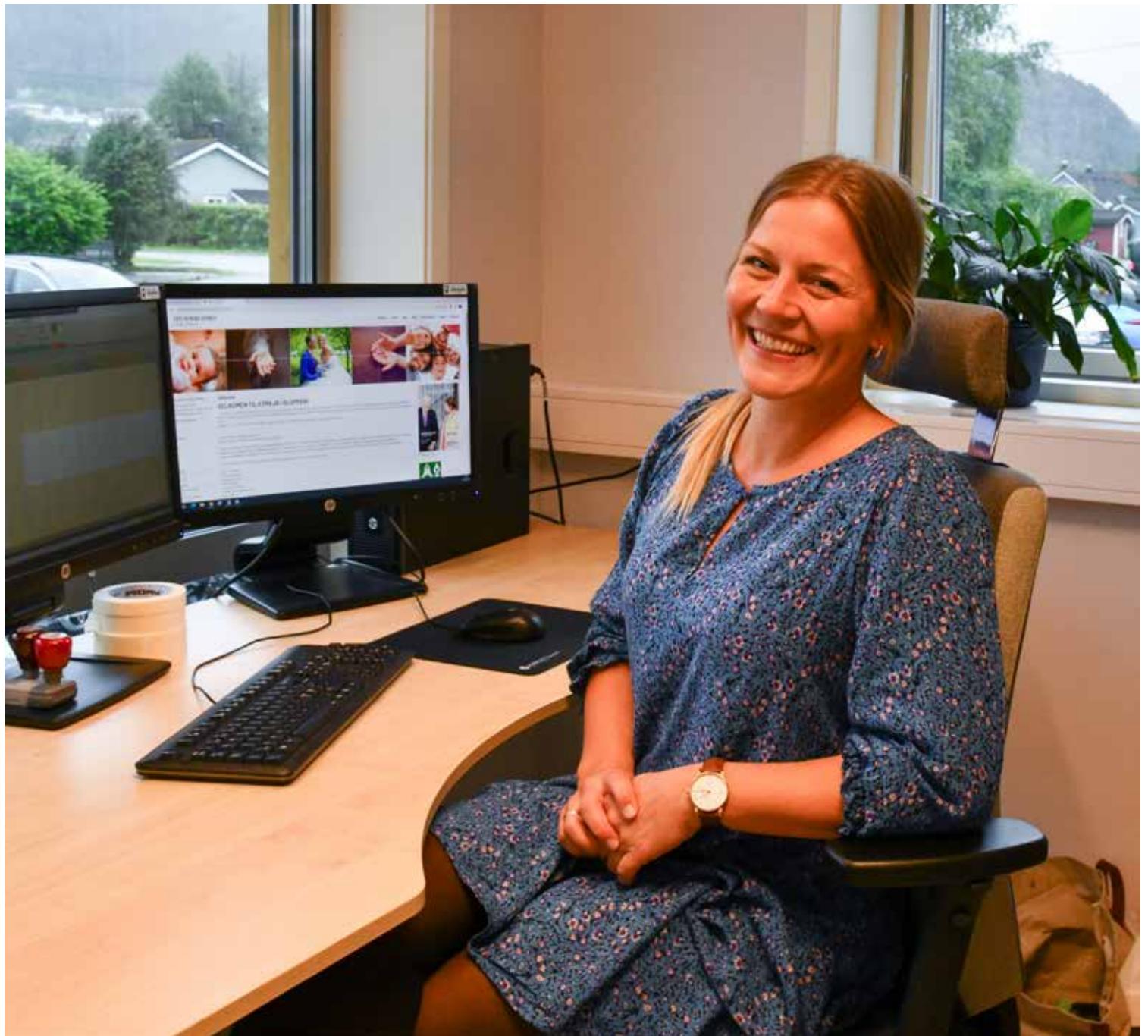

Bilde over: Venke og Simona i full sving på kjøkenet.

Bilde til høyre: Og nokre av mødrene slengde seg med!

Bilde under: Den nye festsaLEN romma nærmere 90 små og store, og stemninga var god.

Velkommen, Marianne

TEKST OG FOTO: GUNN HOLE

Ved Gloppen kyrkjekontor har det lenge vore trøng for administrasjonssekretær, og i vår kunne ei slik stilling utlysast. Marianne Bakketun Fjellestad blei tilsett og er allereie godt i gang med arbeidet. Henne måtte vi få ein prat med!

Fortel litt om deg sjølv og bakgrunnen din?

– Eg er 39 år, gift med Gunnar, og mor til Herman på 5 år og Alfred på 8 år. Eg er

fødd og oppvaksen i Bakketun på Vereide.

Etter at eg var ferdig med Firda vidaregåande, flytta eg til Alta på folkehøgskule.

Der blei eg i to år før eg vende snuten til

Oslo. I Oslo tok eg sjukepleiarutdanning og arbeidde på Diakonhjemmet Sjuke-

hus og Radiumhospitalet. Etter åtte år austpå blei lengselen etter vestlandsver for stor, så eg flytta til Bergen og tok vidareutdanning som helsejukepleiar. Sidan både Gunnar og eg er frå Gloppen, valde vi etter nokre år å flytte heim. Her har eg hatt ulike roller i helsevesenet, og vi har etablert oss i Øvre Valborgkleiva, der vi trivst veldig godt.

Den formelle tittelen din er administrasjonssekretær ved Gloppen kyrkjelege fellesråd. Du har ei solid utdanning som sjukepleiar, så kvifor ønskje seg ein jobb innanfor ein heilt annan sektor?

– Den korte versjonen er at eg ønskete å prøve noko heilt nytt, fortel ho. – Trua mi har vore ein viktig tryggleik heile livet; i sorg og i glede. Tru handlar nettopp om dette; å tru. Eg har ikkje fasiten, og er veldig open for at andre har andre livssyn. Eg synest det er meiningsfullt å vere med

i ein stab som arbeider for at menneske får gode opplevingar i kyrkja; enten det gjeld ulike aktivitetar, andakter og gudsstenester, glade høgtidsdagar eller i sorg.

Du starta opp 1. august, og stillinga di her er på 50 %. Kva for arbeidsoppgåver har du gripe fatt i?

– Den første månaden brukte eg mykje tid på kyrkjevalet. Arbeidet vidare blir variert: administrative oppgåver knytte til dåp, vigsel, konfirmasjon og gravferd. Gravplassadministrering med registrering, fakturering og betalingsoppfølging, attestering og sentralbord. Sidan det ikkje har vore nokon i tilsvarende stilling på ei stund, så er det ein ganske stor jobb å få orden på arkivet. Kyrkjelydspedagog Simona Fraas Johnsen tek vidareutdanning, så eg steppar litt inn for henne når ho har skule. Litt arbeid med Kyrkjebladet vert det og.

Dei fleste jobbar byr både på gleder og utfordringar. Kva er dine erfaringar så langt?

– Eg likar å lære nye ting, så eg vil seie at det til no har vore overkomeleg, og at eg har funne greitt ut av ting med god opplæring og hjelp frå dei nye kollegane mine. Nettopp dei er noko av det som har gleda meg! Så gleder det meg veldig å sjå kor mange som driv frivillig arbeid i kyrkja; enten det gjeld oppgradering av bygg, alle oppgåvene knytte til Kyrkjebladet, roller inn mot barne- og ungdomsarbeidet, soknerådsarbeid, medliturgi og musikalske krefter.

Det har også vore ei glede for meg å ha kontoret rett ved sida av Sandane kyrkje. Det er så fint å kunne gå innom der og løfte blikket mot det fine glas-måleriet.

Til hjelp i sorga sidan 1978

Vi er her når de treng oss som mest, og hjelper dykk å lage ei personleg, fin og verdig gravferd. Slik de ønskjer.

De kan kontakte oss heile døgnet. Vi har teieplikt og kan møtast til samtale på eitt av våre kontor, eller heime hos dykk.

**905 50 905 (døgnopen vakttelefon)
Nordstrandsvegen 12, 6823 Sandane
post@hjelmeland.as
www.hjelmeland.as**

Det nye soknerådet i Gloppen sokn (2023–2027)

VED GUNN HOLE
PRIVATE FOTO

Eivind Kjerstad Nilsen

Svingane 10
6823 Sandane
Tlf: 47608267
Fødd 1985

Eg er opphavleg frå Kristiansand. Etter studiar i teologi i Oslo byrja eg å jobbe ved Nordfjord folkehøgskule. Det gjer eg framleis. Eg har allereie vore med i soknerådet ei stund, og ynskjer å prioritere arbeid for born og unge i kyrkja. Samstundes synest eg det er eit viktig og godt arbeid som blir drive i kyrkja, ein stad der alle generasjonar kan møtast.

Berit Aasebø Hauge

Øvre Nordstranda 35
Tlf. 93499289
Fødd 1951

Bur på gard, er veldig glad i variert aktivitet ute i naturen i alle årstider. Er utdanna lærar. Har vore så heldig å få undervise mange flotte ungdomar i vidaregåande skule i idrettsfag, biologi og naturfag. No er eg pensjonist. Har lang erfaring frå idrett både som utøvar, trenar og leiar. I kristent arbeid har eg blant anna vore med i kor, medliturg og dei siste fire åra har eg vore leiar i Gloppen sokneråd. Eg vil vere med å byggje ei kyrkje der alle kjerner seg velkomne, og motiver fleire til å bli aktive i kyrkjelyden. Vere ein god samarbeidspart.

Anders Rinde

Nordstrandsvegen 481
Tlf. 99720238
Fødd 1953

Eg er fødd og oppvaksen på Vereide. Eg har yrkesutdanninga mi frå Norges Musikkhøgskole (kyrkjemusikk) og Universitetet i Stavanger (songpedagogikk). Sidan 1983 til eg vart pensjonist, var eg kantor i Gloppen. Fram til ca. 2000 underviste eg også 20 % i kulturskulen (og litt på Firda vgs.). Deretter har eg vore kantor på fulltid. Eg har ikkje ei særskild «sak» eg brenn for i soknerådet. Eg er allereie litt engasjert i kristeleg arbeid, t.d. har eg sidan 1992 vore med i kyrkjebladarbeidet. Eg brukar også å seie at etter at eg slutta som kantor, er eg blitt forfremma til bass i kyrkjekoret. Eg tenkjer at soknerådet må ha syn for heile breidda i kyrkjelydsarbeidet.

Hildegunn Arnestad

Hellerud
Sørstranda
Fødd 1966

Takk for moglegheita: å hjelpe til når det trengst! Eg har alltid funne støtte i miljøet når eg sjølv trong det, så det er fint å gje litt tilbake. Det kan ein finne glede i! (Ordspr 17,22). Gode verdiar og håp er god motivasjon i arbeidet! (Jes 48,17-18). Takk for tillita!

Gunhild Aabrek

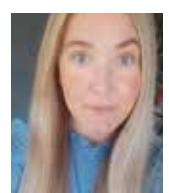
Nedrebø
Øvre Nordstranda
Tlf. 97183628
Fødd 1982

Eg er oppvaksen i Olden med kyrkja som ein av dei nærmaste naboane. Der var eg med som søndagsskuleleiar og leiar i ei ungdomsgruppe. Eg er utdanna barne- og ungdomsarbeidar og kom til Sandane først for å jobbe som eittåring i Normisjon. Arbeider no som kjøken- og internatassistent på Nordfjord folkehøgskule. Eg er glad i kyrkjene våre og ønskjer at borna skal finne sin plass i kyrkja.

Karoline Døskeland

Furelia 15, 6823 Sandane
Tlf. 41449111
Fødd 1991

Eg er utdanna sjukepleiar og jobbar no ved Gloppen legesenter. Har tidlegare jobba ved Oreteigen, Gloppen omsorgssenter og Sandane heimeteneste. Som småbarnsmor ser eg det gode arbeidet kyrkja i Gloppen gjer for å inkludere småbarnsfamiliane, og for å skape eit fellesskap der fleire generasjonar samlast i kyrkja i lag. Eg ønskjer å byggje vidare på dette gode fellesskapet, og håpar å kunne vere med på å gjere kyrkja til ein god plass å vere for alle.

Oddvar Sigurd Bjørlo

Sandane
Tlf. 95862390
Fødd 1952

Eg er oppvachsen på Nordfjordeid, men har budd i Gloppe siden 1990. No er eg pensjonist, men har vore lærar. Eg var soknerådsmedlem også i forrige periode. Av kristeleg arbeid har eg deltake særleg i KFUK/M, og som soknerådsmedlem vil eg legge størst vekt på ungdomasarbeid.

Geir Liavåg Strand

Nordåsen 2,
6823 Sandane
Tlf. 951 91 753
Fødd 1960

Eg har utdanning innan edb, samfunnsplanlegging og leiing og jobbar i dag som organisasjonssjef i Gloppe kommune. Eg har tidlegare jobba i SFE og i Vestlandsforskning. Utanom jobb er eg engasjert i Odd Fellow-ordenen og i regional komite for medisinsk og helsefagleg forskningsetikk (REK). I soknerådet vil eg arbeide for kyrkja som møteplass for alle i sorg og glede og for ei kyrkje for alle som trur, gjerne gjennom å utvide diakoniarbeidet gjennom samarbeid med nye organisasjoner.

Anne Hjorteset

Holme
Tlf. 95839027
Fødd 1960.

Har arbeidd både i Hyen og på Sandane, og i aller lengst tid har eg jobba i møbelkjeda Fagmøbler, som har kjedekontor på Sandane. Er fødd og oppvachsen i Hyen og har stort sett budd her sidan. Eg er veldig glad i bygda og tykkjer det er viktig at alle som bur og lever her trivst og føler at dei høyrer til. Og at alle er velkomne til å vere med i fellesskapet både i kyrkja og i andre lag og organisasjoner.

Elias Eimhjellen

Eimhjellevegen 536, Hyen
Tlf. 91756859
Fødd 1973

Eg er gift og har fire born, og er bonde på garden eg vaks opp på i Eimhjellen. Her driv vi med mjølkeproduksjon og litt sau. I tillegg jobbar eg deltid som rekneskapsførar på Sandane. Eg har vore aktiv i kristent organisasjonsarbeid av ulikt slag sidan ungdomen av og ønskjer å ta med meg erfaringar herifrå inn i arbeidet i soknerådet. Eg ønskjer at Hyen kyrkje skal vere ein plass der barn, unge, vaksne og eldre kan møtast med tru, tvil og undring.

Erik Ommedal

Eimhjellevegen 76
6829 Hyen
Tlf. 99046021
Fødd 1967

Det nye soknerådet i Hyen sokn

Eg er sauebonde og jobbar også som tømrar. Har i en tidlegare periode vore medlem i Hyen sokneråd og medlem i Fellesrådet. Eg vil jobbe for at vi kan ha et fint fellesskap i kyrkjelyden.

Anne Turid Aa

Fødd 1953

Eg er pensjonist. Har jobba som assistent i skule og barnehage, det meste av tida i lag med born med særskilde behov. Eg har vore med i soknerådet ein periode. Eg ønsker å fortsette med arbeidet i trusopplæring, vere med og organisere aktivitet for barn og unge og at alle kan bli glad i kyrkja si og føle seg heime der.

Gerd Heimsæter Aa

Straumsholmen 36,
6829 Hyen
Tlf. 99506180
Fødd 1957

Eg er utdanna sjukpleiar/helsesjukpleiar og har arbeidd som det i Gloppe kommune til eg pensjonerte meg for vel eit år sidan. Eg har vore med i Hyen sokneråd i to periodar. Har vore diakonikontakt, vore medliturg i gudstenester og hjelpt til med ulike andre oppgåver i kyrkja. Det er busett mange ukrainske flyktningar i bygda. Eg ser det som viktig å inkludere dei i kyrkjelege aktivitetar og gje dei god støtte og omsorg. Eg gler meg til å arbeide saman med dei andre soknerådsmedlemane om dei oppgåvane som vi har fått ansvar for.

**Inger-Johanne
Hafstad Gjengedal**
Austredalen 1081
6829 Hyen

Eg er utdanna agroteknikar i husdyr og har mesteparten av livet jobba som bonde med hovudvekt på mjølkekyr og pelsdyr. Har og 50 % stilling som nattevakt i Gloppen kommune på Løkjatunet i Hyen. Likeverd er noko som står mitt hjarte nær. Likeeins at kyrkja skal ha rom for om alle! Open og god kommunikasjon kan opne for forståing og gjensidig respekt menneske og generasjonar imellom, sjølv om ein likevel ikkje er einige i eitt og alt. Dette er viktig! Og om eg kan vere med å bidra i so måte, ville det glede meg mykje.

Jon Egil Eimhjellen

Eg synest det har vore gjevande å vere med i soknerådet og ser fram til fire nye år, no som fast medlem.

Det nye soknerådet i Breim sokn

Berit Laila Høylo

247 Skuggesida
6826 Byrkjelo
Tlf. 970 96 039
Fødd 1953

Eg er utdanna lærar, og har jobba som lærar ved Breim skule. Dette har eg trives svært godt med. Eg har tidlegare delteke i det kristne barne- og ungdomsarbeidet i bygda. Soknerådsarbeid har eg og delteke i tidlegare. Det kristne arbeidet er arbeid som engasjerer meg sterkt. Som medlem i soknerådet er det søndagen med gudssteneste eg ønskjer å bidra i.

Aslak Johnsen

Nedre Hovden 8, Breim
Tlf. 90539237
Fødd 1976

Eg er utdanna som fagarbeidar Industriellmatproduksjon og har hatt mange forskjellige stillinger i TINE, og jobbar no som produksjonsleiar ved TINE SA, Byrkjelo si avdeling for Porsjonspakkeri/lager. Som soknerådsmedlem håpar eg å kunne vere med å bidra til meir aktivitet og positivitet i fellesskapet vi har i kyrkja, som er eit viktig samlingspunkt i bygda vår.

Ellen Jorun Hjelle

Hetlebakkane 53,
6827 Breim
Tlf. 95972177
Fødd 1971

Eg er utdanna hjelpepleier og arbeider på

Bregnetunet. Dette er eit bufellesskap for demente. I tillegg arbeider eg helgar ved Norsk kystleir, som er eit tiltak for barn og ungdom. Eg har to guitar på 27 og 15 år. Av interesser likar eg å lese, gå tur med hunden min Kompis, og å fotografere. Dette er hobbyar som gjev meg glede. Å bli vald inn i soknerådet ser eg på som ein tillit, og eg er innstilt på å gjere så god jobb som mogleg.

Janne Marie Solheim

Dalevegen 915,
6826 Byrkjelo
Telefon: 91183352
Fødd: 1970

Eg er utdanna kokk, men har arbeidt i mange ulike yrker. Blant anna har eg arbeidt med kjøt- og mjølkeproduksjon på Kobberstad, arbeidt på Bakar Jon og no arbeider eg som kontormedarbeidar på Retura. Nestekjærleik er ein viktig verdi for meg, så som soknerådsmedlem ønskjer eg å arbeide for eit meir sjenerøst og inkluderande samfunn kor alle er velkomne uavhengig av legning, religion og bakgrunn.

Kent Øystein Hjelle

Bjørnarheimsura 14
41408290

Gift og har 3 barn 2-9 år. Fagbrev som betongarbeidar og teknisk fagskule innanfor bygg. Jobbar på Byggevaren Byrkjelo med hovudansvar for proffkundesal og prosjektsal. Eg er oppteken av kyrkja sin

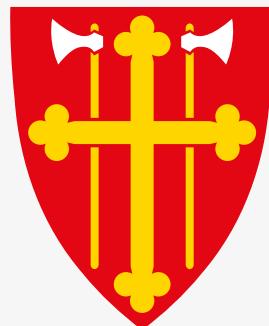
funksjon som kulturbærar i det norske samfunn. Kyrkja har ei viktig rolle i alle livets fasar. Det er staden vi samlast i glede og i sorg. Slik ønskjer eg at det skal vere også i framtida.

Venke Raad Larsen

Dalevegen 463
6826 Byrkjelo
Tlf. 99495860
Fødd 1964

Eg er utdanna fotterapeut og har jobba med det i 12 år. Jobbar no som helsearbeider på Gotatoppen. Eg tykkjer det er viktig å ha ei open kyrkje i Breim. Eg håpar derfor at eg kan vere med å engasjere bygdefolket til å ta del i gudstenestene og arrangementa som vi har i kyrkja. Eg håpar og at eg kan være med å skape engasjement i bygdefolket for kyrja vår

Det nye bispedømmerådet i Bjørgvin

Oddny Irene Miljeteig, f. 1954, pensjonist (Open folkekirkje)
Turid Fjose, f. 1969, lege (Nominasjonskomiteens liste)
Per Hilleren, f. 1959, bonde (Frimodig kyrkje)
Karl Johan Kirkebø, f. 1950, pensjonist (Open folkekirkje)
Dag Sele, f. 1964, lege (Nominasjonskomiteens liste)
Sigurd Grindheim, f. 1968, professor (Bønnelista)
Live Bakke Nydal, f. 2004, student (Open folkekirkje)
Kjersti Gautesstad Norheim, f. 1974, sokneprest, Birkeland (prest)
Rita Eldholm, f. 1972, soknediakon, Åsane (lek kirkelig tilsatt)
Ragnhild Jepsen, f. 1969 (biskop)

INGEBJØRG ISANE FURE

Diakoninemnda i Gloppen sokn

Etter om lag 15 års teneste i diakoninemnda i Gloppen sokn har Jorunn Høyland gjeve stafettpinnen vidare. Ho har gjort ein svært solid innsats, og har lagt til rette for mange trivelege stunder på Gotatunet saman med dei andre i diakoninemnda. Før treffa på Gotatunet starta, dreiv nemnda eit opplegg med ope hus for unge vaksne i Sandane kyrkje. Diakoninemnda har også bidrege under eldregudsteneste, helgemesse, revidering av diakoniplan og ved andre spørsmål dei får. Ved siste hyggetreff Jorunn leia på Gotatunet, fekk ho gode ord og blomar frå kyrkja. Vi takkar Jorunn hjarteleg for tenesta i diakoniarbeidet!

Ny person i nemnda er Magni Evebø Sand. Koordineringsoppgåvene blir fordele utover nemnda og diakonen. Dei månadlege hyggetreffa på Gotatunet held fram som før, og flinke forteljarar og bidragsytarar stiller på for å gje ei triveleg og interessant stund for dei eldre.

Dei andre i nemnda er Astrid Gloppestad Søreide, Asgjerd Bergheim og Anne

Jorunn Høyland og Kjell Otto Solheim i sving under ei utesongstund ved Gotatunet i 2020.

Karen Ravnestad, alle med lang fartstid. I tillegg stiller Kjell Otto Solheim med trekkspel til allsong ved dei fleste hyggetreffa.

Vi er takksame for gode frivillige medarbeidarar både i denne nemnda og i anna teneste for medmenneska.

Helgemessesøndag

5. november

TEKST: KYRKJEKONTORET

Helgemessesøndag er ein dag for å minnast dei som har gått bort. Tap og sorg får særskilt rom denne dagen, men også håpet og trøysta frå Gud. Å gå inn i «sorga sitt rom» kan ein kjenne som tungt, men minnegudstenestene denne dagen kan gje eit fellesskap i sorga, midt i at vi sørger individuelt.

Namna på alle som har gått bort sidan helgemesse i fjor, vert lesne, og vi tenner lys til minne om kvar av dei på gudstestene, etterfylgt av musikk og tid til etter-

tanke. I år vert det minnegudstenester 5. november i Hyen kyrkje kl. 11, og i Breim og Vereide kyrkje kl. 16. I kvar av kyrkjene blir det veksling mellom musikk og stille ein halvtime før gudstenestene startar, slik at ein kan kome og ha ei stille stund viss ein ønskjer. Under gudstenestene blir det også ekstra musikalske krefter.

Næraste pårørande til dei som har gått bort siste året, får spesiell invitasjon til minnegudstenestene og vert bedne om å formidle det vidare til dei andre som stod

nær avdøde. Men også om ein ber på sorg frå tidlegare, eller uansett vil vere ein del av kyrkjefellesskapet på helgemessesøndag, er ein varmt velkommen til gudstestene.

Gi håpet rom i denne tid,
hvor langt du enn er nede.
Hos dem som taper i sin strid,
er Herren skjult til stede.
Ved Kristi verk skal du bli sterkt
og hvile i Guds fremtid.
(NoS 478)

Søken etter meinings i sorg

TEKST: INGEBJØRG ISANE FURE

Søken etter å finne eller skape meinings og hensikt er eit psykologisk behov i menneska, hevda Viktor Frankl. Psykiateren Frankl skreiv banebrytande om temaet meinings etter å ha gjennomlevd grufulle opplevingar i Auschwitz under 2. verdskrig. Temaet har slege rot i fleire felt ut over psykologi, t.d. filosofi, litteratur og kunst. Også forsking innan sorg og tap har sett nærmere på korleis sørkjande søker etter meinings i etterkant av å ha mista nærståande personar. Meiningsøking i sorgprosessar har vist seg å vere eit ganske allment og universelt fenomen.

Dei sorgfaglege perspektiva på meinings i denne teksten er ikkje knytte til eitt bestemt livssyn, og overfor sørkjande er vi som kyrkje opptekne av å møte den enkelte med respekt for hennar/hans røyndomsoppfatningar. Samstundes er det naturleg i eit kyrkjeblad å også kommentere meiningsomgrepet i lys av den kristne trua.

MEINING

Det er individuelt kva som opplevast som meinings i livet, men det er likevel funne nokre trekk som går igjen. Tatjana Schnell er ei som har forska på meiningsomgrepet. Ho trekker fram at eit meiningsfullt liv handlar om ei oppleving av at livet er samanhengande, betydningsfullt, at det har ei retning, og at ein hører til ein stad.

TAP AV MEINING

Det er ikkje uvanleg når ein har mista ein nærståande person at nokre av desse aspekta kan bli rokka ved. Som eit døme

kan presten og forfattaren Odd Eidner nemnast. Han og kona miste barn nummer ein og tre tidleg. I etterkant av at det siste barnet døydde, vart livet mørkt for Eidner. I eit intervju med Egil Svartdahl kjem det fram at namnet Gud assosierte han med «knust glas» i den mørke perioden. Det var noko som gjekk i stykke: «Livet til dei to ungane, barnetrua hos meg og mitt sjølvbilde. Ja, det var veldig mykje som gjekk i stykke, som ikkje kunne setast saman igjen», fortel han. Oggå Gud vart borte for han.

Sorg er kort sagt reaksjonar på tap,

greaksjon.

Å miste ein nærståande person, kan ryste den enkelte si livsforteljing og oppleving av tryggleik og orden. Notid og framtid blir ikkje det same som fortida. Det blir snakka om eit meiningsbrot eller ei meiningskrise med ulike grader. Dette kan sette i gang ein prosess med meiningsskaping; ein prøvar å reetablere meinings i livet.

MEININGSSKAPANDE PROSESSAR

I sorgfaget blir meiningskapring ofte kasta lys over gjennom to dimensjonar;

og ulike tap i livet kan gje sorgreaksjonar. Sorg ved dødsfall kan gje utslag i både kjenslemessige, fysiske, kognitive, åferdsmessige og eksistensielle reaksjonar. Og der i mellom er oppleving av meiningsløyse rekna som ein normal sor-

greaksjon. Den første handlar om å søke etter grunnar til og perspektiv på dødsfallet, som til dømes at livet er forgjengeleg, at den døde slepp å lide lenger, eller konkrete årsakssamanhangar for kvifor dødsfallet

skjedde. Den andre dimensjonen dreier seg om å vurdere verknadane av hendinga, om der kan kome noko positivt blant konsekvensane. Begge dimensjonane kan i ulike periodar i sorga gje hjelp til tilpassing av tapet.

Den enkelte prøvar å finne meinings ut ifrå det overordna orienteringssystemet ein har. Mange vil kunne tolke det som har skjedd inn i eksisterande oppfatningar ein har på tilværet. Men for andre kan hendinga sprengje desse rammene. Nokre gjev slepp på trua/livssynet ein hadde, medan andre kjempar seg til ein åndeleg vekst over tid, der tapserfaringa gjerne utvidar eller nyanserer perspektiva på tilværet.

MEINING MED ELLER I?

I søker etter meinings i det som kan opplevast meiningslaust, kan spørsmål om Gud hadde ei meinings med det, dukke opp. I vår kristne tradisjon har det tidlegare ofte blitt forkjent at Gud har ei meinings med det som skjer. For nokre kan det gje trøyst, men for andre har det forsterka meiningskrisa og sorga å høyre at det vonde var kontrollert av Gud.

Som menneske forstår vi ikkje alt rundt dei store spørsmåla om Guds allmakt og det vonde. Men teologien har dreia frå å framstille Guds allmakt som kontrollerrande og detaljstyrande i alt som skjer, til å sjå Guds allmakt i lys av livsvilkåra som er i vår ufullkomne verd, og i lys av kjærleikens makt som var tydeleg i Jesu liv: Jesus kom som ein tenar, ikkje som ein dirigent over menneska. Undera han

gjorde, førte til at Gudsriket vart synleg, men berre som brotstykke fram til det ein dag skal bli fullkome. Jesus viste oss også ein medlidande Gud i livsvilkåra våre.

Både ut ifrå eit kristent livssyn og andre livssyn kan ein heller snakke om å finne meinings i eller at det kan skapast meinings gjennom tapet, i staden for meinings med.

Eidner fortel vidare at etter ein lang prosess begynte det å kome eit guds bilde tilbake, men ikkje heilt det same som det førre. Han oppdaga den avmekta Gud som lid med i det mørke rommet, ikke berre den allmekta Gud. Og den skjulte Gud som kanskje var der heile tida. Han omtalar tapa av barna som meiningslause, men snakkar om meinings han har funne for livet vidare.

FORTELJING OG RITUAL

Neimeyer, ein anerkjent sorgforskar, vektlegg at prosessane med å finne meinings i sorg, skjer ikkje berre i ein person, men også mellom menneske, gjennom å dele forteljingar om livet og tapet. Vi treng å få stadfesta gyldigheita av tapsopplevinga av andre. Som medmenneske kan vi gje den som er i sorg, tid til å fortelje, vi kan anerkjenne det smertefulle, og vere ei støtte i søker etter meinings, om det dreier seg om søker etter samanheng, å finne betydning, retning eller etter å høyre til. Som kyrkje ønsker vi også å vere til hjelp for menneske i denne vandringa. Sorggruppe gjev trygge rammer for å fortelje og lufta tankar. Når ein lyttar til andre i gruppa, finn ein truleg noko som gjev

gjenkjennung, og ein kan støtte kvarandre i prosessane kvar og ein er i. Dersom ein heller ønsker å ha ein samtalepartner på tomannshand, kan ein kontakte prest, diakon eller kyrkjelyds pedagog.

Til slutt kan det nemnast at meiningsskaping i sorg også kan skje gjennom ritual eller handlingar. Ein del finn trøyst i personlege ritual som ein lagar sjølv. Men felles ritual som gravferd og lystenning er ikkje minst viktige fordi dei kan røre ved alle dei nemnde delane av meiningsomgrepet. Gjennom ritual blir meinings først og fremst fornemma gjennom handlingane, framfor at den enkelte uttalar det verbalt. Kyrkja har slitesterke ritual og kyrkjerom som kan bidra til meiningsskaping gjennom å finne samanheng, betydning, retning eller å høyre til.

Gillies & Neimeyer 2006, Loss, grief and the search for significance

Harris 2019, Non-death loss and grief

Schnell 2009, gjengjeve i Austad 2020, Eksistensielle dimensjoner i sorg

Plussprat Ep. 3 | med Odd Eidner, www.YouTube.com

Mogensen og Engelbrektson 2013, At forstå sorg

Austad 2020. Neimeyer mfl. 2014, A Social Constructivist Account of Grief

Kalla global og situasjonell meinings, Austad 2020

Aalen Lenderts 2005, Når glassflaten brister

Austad 2020

Neimeyer mfl. 2014

Konsert til inntekt for flygelet

TEKST: DOROTHEE RASCHWITZ

Den 11.11.2023, kl. 18:00, er alle hjarteleg velkomne til konsert i Sandane kyrkje. Opprinnelig blei den konserten annonser i Vereide kyrkje til inntekt for orgellet i Gimmestad, men no er dette endra til Sandane kyrkje, og kollekten går til inntekt for det nye flygelet der. Men om nokon har lyst til å donere litt eller mykje til orgellet, så er dette alltid mogleg via f.eks.

VIPPS – merkt med "til restaurering av orgel i Gimmestad".

No er det i alle fall Hege Alme som skal synge litt forskjellige viser og songar. Fleire av dei har blitt brukte i gravferds-samanhang, og det kan vere fint å høre dei igjen så kort tid etter allehelgensdag. Men det skal ikkje bli berre det. Bl.a. vil de få høre "Fagraste rosa", «Vise ved vinter-

solverv», «Midt i tida» og fleire.

Songen blir supplert av litt ulike stykke på flygelet, spelt av Dorothee Raschwitz, bl.a. ein arabesque av Debussy. Konserthen er gratis. Frivillig kollekt kan ein gje med kontantar eller VIPPS. Gled dykk til en fin konsertkveld, og inviter gjerne fleire til å kome.

Heimatt ein tur til jul - ei kveldstund i Hyen Kyrkje

TEKST: HELENE, JANNE OG HEGE

Alle kan vel kjenne seg att i tanken og lengselen etter å ta ein tur heimatt til jul.

Heimatt der lukta av jul var som magi, noko ein kanskje ikkje heilt kan setje ord på men som kjem fram når ein let tankane vandre. Minnene kjem som perler på ei snor.

Adventstida er som eit stort puslespel der alle brikker må på plass. Alle har vi vårt eige puslespel.

Der er så mange julesongar og salmar, både kjende og ukjende. Nokre av desse har vi, Helene Myklemyr (trekkspel og gitar), Janne Øisang Grinaker (piano) og

Hege Alme (song) plukka med oss på vår tur heimatt. Om du har lyst å være i lag med oss denne kveldsstunda er du hjarteleg velkommen i Hyen kyrkje, onsdag 6. desember kl. 20.00. Vi vil gjere vårt for ei god førjulsstund.

Billett kr 200 (Vipps eller kontant).

Friske fråspark

TEKSTUTVAL VED HARALD ASKE
ILLUSTRASJON: ODDVAR ALMENNING

Jens Brekke har gitt ut boka «Synd og soning. Godt og gale frå Vikjahuset», Selja Forlag 2017. Kyrkjebladet har fått løyve til å plukke godbitar derifrå, og det takkar vi for!

SONING FOR FARTSBOT

Den som får fartsbot, får alltid opplyst kor stor boti er i kronesum, subsidiært fengsel i eit visst tal dagar. Ordet subsidiært kjem frå latin og tyder: i staden for. I praksis er det ikkje fullt så enkelt. Det er sikkert mange som kunne tenkt seg ei natt eller to på eit fengsel, berre for å oppleve noko anna.

Det var ein kar fengselet kjende frå før. Han fekk ei stor fartsbot ein laurdagskveld i Bergen. Han tenkte straks med seg at dette hadde han søren ikkje råd til. Han hydde rundt sykkelen sin og dura i veg, heilt til Vik på direkten, 170 km.

Han parkerte doningi framfor porten og ringde på. Betjent Odd Skagen opna opp, kjende att karen og ynskte han velkommen att til gamle trakter. Han synte fram fartsboti, med subsidiært åtte dagars fengsel, og ville stiga inn. Odd måtte seia at det var ikkje fullt så enkelt, men baud han inn på ein kaffikopp, nattmat og ein god prat mellom gamle kjenningar. Etterpå takka bergensaren for god servering, starta opp att og køyrdé attende, gjennom sumarnatti, til Bergen.

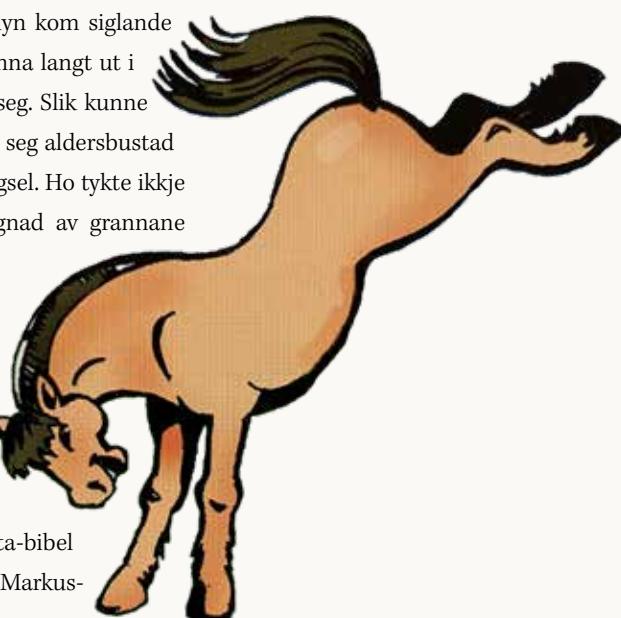
Litt fritt etter Bibelen kan ein seia: Han kom til sine eigne, men hans eigne tok ikkje imot han.

DEN NYASTE GRANNEN TIL FENGSELET

Evelyn Hjortland kom til jordi i 1933. Ho har alltid vore fargerik og ein frittalande humørspreiar. Ho har alltid sett pris på å svinga seg i livsdansen. Då ho var 80 år, var der fleire grendalag som slo seg i hop, leigde eit heilt ungdomshus og feira ho med kaker, festtalar og mangfaldige konsertinyrslag til langt å natt. Midt i flokken sat hovudpersonen sessa, med dotter si som borddame.

Der Evelyn budde før, hadde ho ein skikkelig bratt bakke opp til huset. Kvar vinter var det klinkande is, så Evelyn kom siglande på røvi i stor fart og hamna langt ut i riksvegen før ho stogga seg. Slik kunne det ikkje vera, så ho fekk seg aldersbustad i Vik, kloss inntil Vik fengsel. Ho tykte ikkje ho hadde så mykje hugnad av grannane sine, der dei dreiv og dunka fotball i gjerdet og skreik og skråla midt i middagskvilen. Difor fekk ho seg katt. Det kunne vere greitt å ha eit individ å snakka med. «Eg har fått ein katta-bibel til han. Der les eg høgt frå Markus-

evangeliet, viss ikkje fangane held spetakkel med fotballen sin. Er det ikkje urettferdig då, at eg, som ikkje har gjort noko straffbart, må betala fem tusen kroner månaden for å bu her, pluss mat til meg sjølv og katten? Desse fangane på bortsida av gjerdet, dei slepp å betala fem øre for å bu der. Mat får dei fritt servert. Eg har til og med hørt at dei får dagpengar for å vera der?»

ELISABETH AA HOVSTAD

Hyll deg frelser og forsoner

I forrige nummer utfordra Birgitte Flølø Nordgaard meg til å skrive om «min salme». Det ser eg på som ei spennande utfordring.

Eg er gift med Kjetil, og vi har to born, Helene og Bjarte. Eg vaks opp i Hyen, og i 2014 flytta vi tilbake til Gloppe, der vi har restaurert «gamlehuset» på garden der Kjetil vaks opp, på Austrheim. Eg er sjukepleiar og trivst godt med å arbeide i heimetenesta på Breim.

Eg har ikkje ein favorittsalme, men mange. Dei store og mektige høgtidssalmene eg endå kan hugse kva inntrykk det gjorde å synge saman med i ei fullsett Hyen kyrkje i barndomen, og som fortsatt høyrer med for at det skal bli ordentleg jul, påske og 17. mai. Lovsongar eg kan synge i takknemlegheit og glede, og salmar til trøyst og oppmuntring som lettar hjartet når livet blir nokon hakk for stort og bekymringane tynghjer. Eg er glad i å synge, og trua mi hadde ikkje stått like stødig, trur eg, viss eg ikkje kunne synge ut i glede, sorg, takknemlegheit og alt anna livet kan romme. Så mange av salmene og lovesongane hjelper meg å løfte blikket og sjå Gud midt i alt som skjer.

Dei salmene eg er aller mest glad i er fleire av påskesalmene. Dei fortel om kjernen i den kristne trua. Det tok mange år før eg

heilt klarte å tru på denne bodskapen. Det var så mykje i den kristne trua som ikkje gav meinung for meg. Men som ung voksen fekk eg erfare at trua på Jesus handlar om å få ta imot. Å få komme til han med livet mitt akkurat som det er, med all min tvil og med alle mine feil og manglar. Eg innsåg at eg treng det, og eg fekk oppleve å få Hans nåde og kjærleik tilbake. Å få «lande» i trua på Han gav meg ei takknemlegheit, ein fred og ei glede som eg aldri før hadde opplevd. Eg fekk ein heilt ny tillit til Gud. Ein mektig og god Gud som ser meg og som ser kvar enkelt av oss og som ønskjer å vere nær og gje oss det vi treng i både medgang og motgang.

Ein påskesalme eg er blitt veldig glad i, som eg gjennom Møtepunkt B først har oppdaga dei siste åra, er Hill deg, frelser og forsoner. Ein salme skiven av Grundtvig i 1837. Eg tillet meg å dele den fornysa versjonen av denne; Hyll deg, frelser og forsoner, som utelet nokon av versa frå salmen, og som har eit litt lettare språk. Men bodskapen er den same. Ein personleg hylling, ei undring og takk til Han som valde å lide og døy for vår skuld, Hans store siger over døden og den enorme kjærleiken han har til kvar og ein av oss.

Før eg takkar for meg, vil eg sende stafett-pinnen vidare til nabohuset, til svigermor Kjellrun Hovstad.

Hyll deg, Frelser og Forsoner!
Verden kroner deg med torner.
Du ser hva jeg har i sinnet,
tornekrans og korset vinner,
gi meg derfor kraft og mot.

Hva har deg hos Gud bedrøvet,
og hva elsker du hos støvet,
så du tok vår plass i døden,
for du så den store nøden,
ga deg til oss fullt og helt.

Kjærigheten, hjertegloden,
ble for sterk for selve døden.
Da du ofret helt ditt hjerte,
seiret over død og smerte,
for å gi oss håp og fred.

Ja, jeg tror på korsets gåte,
gjør det, Frelser, av Din nåde.
Vær meg nær når synden frister,
ta min hånd når hjertet brister,
si: Vi går til Paradis!

MORTEN LEIRGUL

Guds medarbeidrar

«Bygge Guds rike, bygge Guds rike» Hugsar de barnesongen? Vi bygde tårn med knytnevane og vinka på alle i familién at dei måtte kome å vere med å «bygge Guds rike». Det er noko fint med dette, å invitere med seg alle i familien til å byggje Guds rike. Arbeidsfellesskap er ein heilt spesiell type fellesskap. I tillegg til å vere i lag, kjenner vi at vi er nyttige i lag. Vi bygger noko, set spor med felles avtrykk. Det knyter oss saman på ein måte som vanskeleg kan oppnåast på andre måtar.

I gamle dagar var gardsdrift ei familiebedrift. Bøndene stod i eit arbeid omfatta heile familien og kanskje til og med drennar og budeier. Alle var rekna med og alle fekk kjenne på arbeidsfellesskapet. Det kunne vere både hardt (og i somme høve nådelauost) arbeid. Men dei var felles om det og alle kjende at det var behov for dei ra innsats for at gardsdrifta skulle lukkast. Kjensle av å vere til nytte var felles for alle og denne kjensla verka forsterkande for fellesskapskjensla - at dei hadde det felles å arbeide hardt saman og kvar for seg vere til nytte.

Det er elles noko heilt spesielt å få kjenne seg nyttige. Det finst knapt ein betre måte å bygge sjølvbilete på enn å gje menneske kjensle av å vere til nytte. Kanskje det blir spegla i dei mange likningane Jesus fortalte om arbeidet og arbeidara-ne i Guds rike. Og om eselet han reid på palmesøndag, vart det sagt: «Herren har

bruk for det». Ikkje mi meining å kalle dykk for esel, sjølv om ein av og til i sinne kan rope noko slikt til kvarandre. Men eg har late meg oppmuntre av det Jesus gjorde klart, også på denne måten. Han har valt å bruke skapningane i si teneste. Og han har valt, trass si allmakt, å ha bruk for det, altså å ha bruk for vår arbeidsdeltaking. Det er rare greier; ikkje før er vi vortne frelse, så er vi plutseleg medarbeidrarar. «Stress» tenkjer nokon. «Anerkjennelse» seier eg. Tenk at vi skal få vere med på dette! Ein annan barnesong har omkvedet: «Guds rike hører barna til og jeg er regnet med». Å høyre at Jesus har bruk for meg, er å vere rekna med.

Slik trur eg og at byggjarane på tidleg 1920-tal kan ha tenkt når dei i fellesskap bidrog til å bygge folkehøgskule og bedehus. Dei kjende eit felles kall til å vere med å bygge Guds rike med hammar og fjøl, og fekk kjenne på det sterke bandet som oppstår mellom dei som arbeider i lag. Drivne av kallet reiste dei bygg som dei fekk eigarkjensle til. Og bygginga kom berre som ein naturleg følgje av behovet for lokale til å drive Guds rikes arbeid i. Byggearbeidarane fekk endra stillingsinstruks når bygget var oppført, og vart viktige støttespelarar for drifta vidare. Eigarkjensle til bygg og til organisasjon og fellesskapskjensle til medarbeidrarane er sterke drivkrefter til arbeidsmotivasjon. Slike fellesskap er vervande. Som dei seier

i idretten: Det viktigaste er ikkje å delta, men å vere med. På toppen av alt får den einskilde kjenne seg nyttig; kjenne at det er behov for min innsats. «Herren har bruk for deg» er ingen kristen floskel, ikkje tomt Kanaans språk. Det er slik Gud organiserer arbeidet i sitt rike.

Eg trur at beste grunnlag for at Guds rike skal vekse, er trusforsamlingar der medlemene også kjenner seg som medarbeidrarar. Kvinner og menn har gått oss i førevegen og vore med å bygge Guds rike, kvar med sitt verktøy. For nokre er det hammar, for andre er det folda hender. Dei som snikra saman folkehøgskulen på 1920-talet følgde Guds kall og la grunnlaget for ei til no 100-årig historie med kristen skuledrift. Skulen har sidan vorte påbygd fleire gongar, sist no i år. Og framleis får Nordfjord folkehøgskule vere ein skule der medarbeidrarane følgjer kallet om å bygge på Guds rike. Kallet i 1923 var: «Bygg med hammar og spikar!» Nordfjord folkehøgskule står her, Sandane bedehus står her, kyrkjebygga i bygde-ne i Gloppen står her. Lét kallet no om å bidra til å fylle desse bygga med menneske? Vi, Guds medarbeidrarar, er kalla til å delta i innhaustingsarbeidet, og vi er kalla til å be om fleire onnefolk.

Lukas 10,2: Grøda er stor, men onnefolka er få. Bed då han som eig grøda, at han må senda ut arbeidsfolk til å hausta inn grøda si.

REMA 1000

FLOTTE
MASKIN A/S
6826 Byrkjelo - tlf. 906 84 913 - 578 66 000

Når service og kunnskap betyr noe
DATA INSTITUTTET
www.datainstituttet.no

Sandane Tekstil og Interiør

SENGETØY - GARDINER - UNDERTØY - KLÆR

FRYDENBØ
BILSENTER

b d huset

KULTUR & SELSKAP
BREIM

Eit unikt
forsamlingslokale!

bduhuset.no

X EXTRA

NORDFJORD
folkehøgskule

ac
coun
+or™

Ryssdal kraft

TRUCKNOR
SØGN OG FJORDANE

 VEREIDE
BLOMSTER^{AS}

Blomster og hagesenter
telefon 57 86 51 07

Nordfjord Laks AS

BYRKJELO
Taxi
TLF: 995 24 247

Ledig plass

MØBELRINGEN

Firda elektro

DEKKSERVICE
BREIM

Tlf: 901 24 701 / 915 94 885

www.dekkservicebreim.no

Sandane
Gravferdsbyrå
DITT BYRÅ I BYGDA

Christina A. og
Arne Jostein Gimrestad
Hege Alme
Telefon 911 29 818

Vi formidlar gravstein,
namnetilføyng og oppussing.

Bt **BYGGtorget**
BYGGEVAREN BYRKJELO AS

Tlf. 57 02 01 60 / Mob. 908 90 791
Gamlevegen 2 - 6826 BYRKJELO

www.sandanegravferd.no ◆ ajg@enivest.net

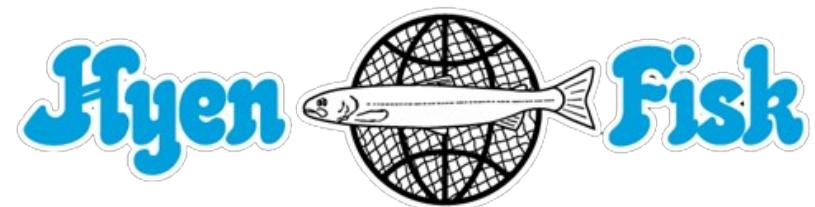

OLAV HJELMESET A.S.
6823 Sandane
Tlf. 91 37 26 49
GRAVING - SPRENGING - TRANSPORT

EIDE SANDTAK A.S.
6823 SANDANE - TLF. 41 76 71 33

HJELMESET BETONG AS
TLF 57 86 63 60

BUNNPRIS

Tystad Blomster
Tlf 57 86 63 90 6823 SANDANE

- KONFIRMASJON
- BRYLLAUP
- GRAVFERD
- KVARDAG OG FEST

Velkommen innom!

Skjerdal Kraft AS

NAKKESKADE

www.firdafysmed.no

BRØDRENE AA

BOLSETH GLASS

LOTE ELEKTRO

Tannlege
Øyvind Seim
Tlf. 57 86 50 24

RINGGO

norli

kontorspar
Sandane

LEIKER - BOKHANDEL - KONTORREKVISA

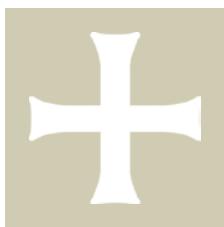
Ope 10-18 (15)

Norlisandane

Olav Eikenæs
BOK OG PAPIR AS
I sentrum siden 1915

Nordstrandsvegen 10
6823 Sandane
Tlf. 57 88 44 10
sandane@norli.no
www.norli.no

DØYPTE**VEREIDE**

01.10.2023
LUCAS OLAI TYSTAD
 INGUNN ELENA JUMAO-AS
EIDE
JON GUNNAR TYSTAD
 Olav Bjørn Tystad
 Sara Marie Tystad
 Elise Eide Dvergsdal
 Madelyn Alegre Sandal
 Ole G. Eide

LOEN

13.08.2023
HEDDA HOEL GJØRVEN
 ISABEL SUNDE HOEL
 MATS NESJE GJØRVEN
 Vanessa Sunde Hoel
 Krister Bjerkenås Grov

VIGDE**BREIM KYRKJE**

19.08.2023
 Astrid Marie Erdal og Vidar Bergheim
 Pia Elise Kristiansen og Vegard Støyva

GRAVFERD**VEREIDE**

Kristen Johan Hauge	07.11.1942	14.09.2023	22.09.2023
Håkon Elias Lundestad	13.04.1937	21.08.2023	01.09.2023

GIMMESTAD

Karen Herborg Rauset	21.11.1939	25.09.2023	04.10.2023
----------------------	------------	------------	------------

BREIM

Kåre Nyland	08.11.1939	06.09.2023	15.09.2023
-------------	------------	------------	------------

SANDANE

Dag Hjalmar Hovelsen	16.04.1949	05.09.2023	13.09.2023
Kari Stavøstrand	21.07.1927	20.09.2023	29.09.2023

Nye benkar til Breim kyrkjegard

TEKST OG FOTO: VENKE KOLBOTN

I vår kjøpte Breim sokneråd inn nokre nye benkar til kyrkjegarden. Desse vart finansiert blant anna ved bruk av minnegåver som Br-

eim kyrkje har motteke dei seinare åra. Benka-ne er laga på Mona Vekst. Dei er behagelege å sitje på og kan stå ute heile året.

Aktivitetar og andre hendingar

BABYSONG

For babyar frå ca. 1 md. og til ca. 1 år med følgje. Torsdag partalsveker i Sandane kyrkje kl. 11.00. 30. november på Gloppe omsorgssenter. Matpakkelunsj kl. 12. Vi serverer kaffi og te.

SMÅBARNSTREFF

Samlingsstund, leik og prat. Kl. 17.00–18.00 tysdag 31. oktober og 28. november.

SANDANE BARNEGOSPEL

For barn 4–10 år. Sandane kyrkje kl. 17.00–18.00 i partalsveker. Følg med på Facebook-gruppa «Sandane barnegospel» for fortløpande info. om øving.

OPE HUS

For ungdomsskuleelevar. Sandane kyrkje måndagar kl. 19.30–21.30.

VEREIDE SØNDAGSSKULE

For barn 0–12 år. Bygdehuset Haugtun på Vereide kl. 11.00–12.15. 29. oktober, 12. november, 26. november og 10. desember.

SANDANE SOUL CHILDREN

For alle mellom 10 og 16 år som er glade i å synge. Øving kvar torsdag på Sandane bedehus kl. 18.30–20.00. Kontakt: Emilie Brunstad, tlf. 406 37 032.

VEREIDE KYRKJEKOR

Øving kvar torsdag i Sandane kyrkje kl. 19.30–21.30.

SAMTALE OM SØNDAGENS BIBELTEKST OG SALMESONG

Annankvar måndag kl. 10.00. 6. november, 20. november og 4. desember. Olav Eikenæs og Harald Aske leier dei fleste samlingane.

SORGGRUPPE

Tilbod til alle som har mista nærståande person. Påmeldingsfrist for hausten: 4. september. Meir info på heimesida. Kontakt Ingebjørg diakon: Tlf. 966 18 048.

Følg også med på www.gloppe.kyrkja.no

GLOPPEN KYRKJELEGE FELLESRÅD

Åsavegen 130, 6823 Sandane
57 86 56 16
post@gloppe.kyrkja.no

GLOPPEN SOKN

Leiar i soknerådet: Berit Aasebø Hauge
934 99 289
Kyrkjeterar: Benny Aasen,
950 22 917 / bv-aasen@online.no

BREIM SOKN

Leiar i soknerådet: Venke Raad Larsen
994 95 860
Kyrkjeterar: Eirik Fraas Johnsen

HYEN SOKN

Leiar i soknerådet: Kurt Djupvik
902 06 828 / djupvik.kurt@gmail.com
Kyrkjeterar: Ola Jan Birkeland
57 86 98 32 / 975 91 747

Sokneprest i Gloppe sokn

Vidar Bjotveit, 958 80 030
vidar.bjotveit@gloppe.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Sokneprest i Breim og Hyen sokn

Tore Myklebust, 456 01 260
tore.myklebust@gloppe.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Kyrkjeverje

Audun Mundal, 911 77 823
audun.mundal@gloppe.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Administrasjonssekretær

Marianne Bakketun Fjellestad
416 97 084
mbf@gloppe.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor
Kontortid: tysdag - torsdag 9-15

Kantor

Dorothee Raschwitz
970 99 288
dorothee@gloppe.kyrkja.no

Organist

Janne Øisang Grinaker, 920 25 472
janne.grinaker@hotmail.com

Kyrkjelydspedagog

Simona Fraas Johnsen, 909 64 941
simona.johnsen@gloppe.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Diakon

Ingebjørg Isane Fure, 966 18 048
ingebjorg.fure@gloppe.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Gravar/ kyrkjegardsarbeidar

Olav Bjørn Tystad, 977 21 662
olav.tystad@gloppe.kyrkja.no

Vi møtest i kyrkja

Til orientering:

Det kan kome endringar og rettingar til lista. Sjå Firda Tidend og Kyrkja i Gloppen på Facebook for dette.
Vel møtt i ei kyrkje nær deg!

29. oktober	11:00	Vereide	«Gudsteneste i 100». Vi feirar Nordfjord folkehøgskule sitt 100-årsjubileum. Liturg Vidar Bjotveit. Predikant Kjetil Vestel Haga, generalsekretær i Normisjon. Lovsongsgruppa deltek. Takkoffer til Nordfjord folkehøgskule. Festen held fram med kyrkjekaffi på skulen.
5. november Helgemesse Joh 6,37–40 «Den som kjem til meg» Minnedag Matt 5,1–12 «Sæleprisingane»	11:00	Gimmestad	Helgemessegudsteneste med nattverd. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Kyrkjekoret deltek. Takkoffer til diakoniarbeidet.
	11:00	Hyen	Minnegudsteneste. Vi minnest dei døde i Hyen sokn. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Diakon Ingebjørg Isane Fure. Nattverd. Musikk frå kl. 10.30.
	16:00	Breim	Minnegudsteneste. Vi minnest dei døde i Breim sokn. Liturg Tore Myklebust. Diakon Ingebjørg Isane Fure. Organist Janne Øisang Grinaker. Song ved Britt Willumsen. Musikk frå kl. 15.30.
	16:00	Vereide	Minnegudsteneste. Vi minnest dei døde i Gloppen sokn. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Song ved Hege Alme. Musikk frå kl. 15.30. Takkoffer til diakoniarbeidet.
6. november	10:00	Sandane	Samtale om søndagens tekst og salmesong.
11. november	12:00	Sandane	Internasjonal kafé. Ingebjørg Isane Fure og Arne Høyland leiar. Alle er hjarteleg velkomne!
	20:00	Vereide	Konsert til inntekt for nytt kyrkjeorgel i Gimmestad. Dorothee Raschwitz og Hege Alme.
12. november 24. søndag i treeiningstida Joh 6,63–69 "Du har det evige livs ord"	11:00	Hyen	Gudsteneste med LysVaken-gjengen. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Takkoffer til Trusopplæringa i Gloppen.
19. november 25. søndag i treeiningstida Mark 2,1–12 "Jesus og den lamme mannen"	11:00	Sandane	Generasjonsgudsteneste med bønevandring. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Soul Children syng. Takkoffer til Stefanusalliansen. Kyrkjekaffi.
	11:00	Breim	Gudsteneste med nattverd. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
20. november	10:00	Sandane	Samtale om søndagens tekst og salmesong.
24. november	18:00	Gimmestad	Kulturskulen sin adventskonsert. Rygg songlag. Kantor Dorothee Raschwitz. Andakt Vidar Bjotveit.
26. november Siste søndag i kyrkjeåret Matt 25,31–46 "Domen"	11:00	Vereide	Gudsteneste med LysVaken-gjengen: Liturg Vidar Bjotveit, kantor Dorothee Raschwitz og kyrkjelydspedagog Simona Fraas Johnsen deltek.
1. desember	19:00	Vereide	Konsert – Musikklinja på Firda vgs sin adventskonsert.
3. desember 1. søndag i adventstida Luk 4,16–22a "Jesus står fram i Nasaret"	11:00	Breim	Gudsteneste med LysVaken-gjengen. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker.
	19:00	Gimmestad	Lysmesse med konfirmantane. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Kyrkjelydsedagog Simona Fraas Johnsen. Takkoffer til Kirkens Bymisjon Bjørgvin
4. desember	10:00	Sandane	Samtale om søndagens tekst og salmesong.

6. desember	19:30	Hyen	Julekonsert med blant anna Hege Alme og Helene Myklemyr.
10. desember 2. søndag i adventstida Luk 21,27–36 "Guds rike er nær, vak og be"	10:30/11:00	Vereide	Gudsteneste med lovsongsstund. Lovsongsgruppa deltek. Liturg Tore Myklebust.
	16:00	Hyen	Lysmesse. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker.
	19:00	Breim	Lysmesse. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker.
	20:00	Sandane	Lovsongsgruppa i Gloppen sokn inviterer til stemningsfull adventsstund med mykje allsong og musikalsk fellesskap.

vipps

Vipps-nummer
554210

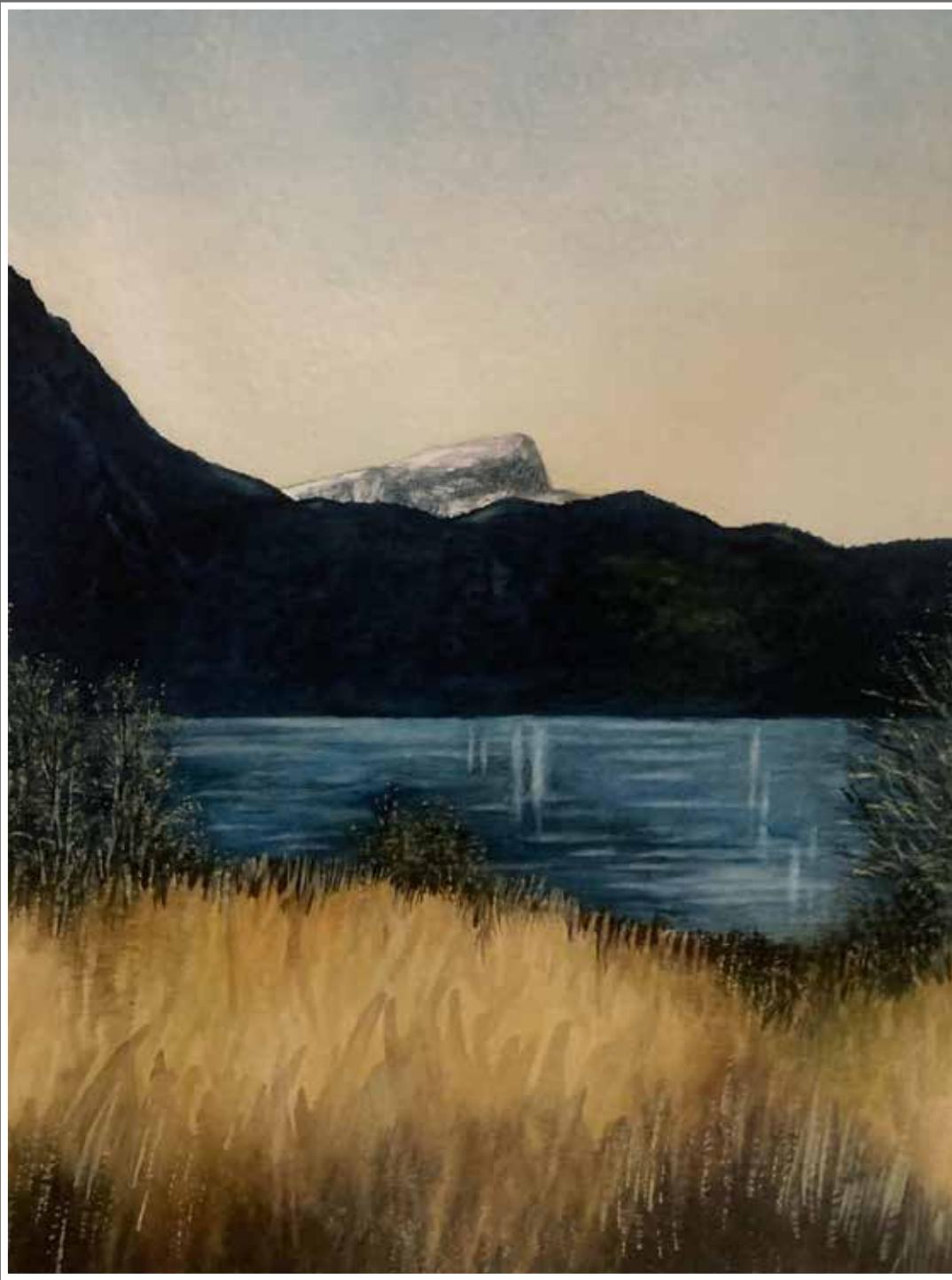
Du kan gje di støtte til kyrkjebladet via Vipps. Du kan skanne QR-koden med mobil-kameraet, om du ikkje vil føre oss opp på #554210.

Du kan også betale via nettbank. Betaling er helt frivillig, men vi blir veldig glade for alt som kjem inn.

AOH stiftelsen

Aud og Olav Hjortesets alminnelige stiftelse

Gjennom Olav Hjorteset si tilknyting til Hyen ønsker stiftar Olav Hjorteset å støtte alle tiltak som kan vere til beste for bygda. Formålet for stiftinga er å gi økonomisk stønad til enkeltpersonar, organisasjonar, lag eller enkelttiltak som kan fremje busetnad, kultur og næringstiltak i Hyen; samt gje eit bidrag til menneske i området som gjennom fysiske funksjonsavgrensingar er komne i ein særleg vanskeleg økonomisk situasjon. Ved søknad eller spørsmål kan ein sende e-post til: arnfibre@online.no. I styret for stiftinga sit Ingebrigitt Hjorteset, Egil Hjorteset og Arnfinn Brechan.

Av Jorunn Vereide. Akvarell 18 x 25 cm.

Det er himmelen over
som gjer det så lyst,
ved dag og i kveldane klåre.
Den skinande kvelven
er verdi sin smil
til jordi si titrande tåre.

Det er himmelen over,
snart glitrar ei sol,
snart tindrar ei glitrande stjerne.
Med undring i auga
mot høgdi eg ser,
langt ut i det endelaust fjerne.

Det er himmelen over
som gjer det så gildt,
så festleg og fagert å leva.
Så takk då, o Gud,
at du ville vår verd
den herlege himmelen gjeva!

Trygve Bjerkheim